

LLUCMAJOR

de pinte en ample

SA PLAÇA JA HA TORNAT A PLACA

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

GORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

♦
EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

♦
INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

♦
DIRIGEIX

Catalina Font

♦
COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Llúcia Caldés	Celso Calviño
Francina Capellà	Miquel Cardell
Sebastià Cardell	Joan Clar
Antònia Font	Bartomeu Font
Joana Font	Catalina Garau
Maties Garcies	Miquel Janer
Franc Jaume	Joan Jaume
Coloma Julià	Benet Llompart
Antoni Llompart	Jaume Manresa
Llorenç Mascarió	Antoni Monserrat
Apol·lònia M. Monserrat	Joan Monserrat
Francisca Mut	Guillem Oliver
Jaume Oliver	Margalida Palou
Bartomeu Prohens	Nanda Ramon
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Jaume Salvà	Miquel Sbert
Tomeu Sbert	Catalina Serra
Joan Sociés	Arnau Tomàs
Gabriel Thomàs	Antoni Vadell
Jeroni Tomàs	Francesc Verdera
Bàrbara Verdera	

♦
IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

♦
El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

Anem a escola

Altra vegada a l'escola! Aquesta ha estat i és l'expressió, amb contradictoris sentiments, dels col·lectius d'alumnat de tots els nivells educatius quan arriba el setembre, després d'unes vacances certament aprofitades i, en les seves darreres setmanes, potser massa llargues.

Darrera aquesta expressió s'hi poden entendre i sobreentendre moltes situacions i sensacions ben diferents a les de l'alumnat entre el col·lectiu de pares i mares, entre el professorat i entre els responsables de les Administracions educatives.

El sistema educatiu exigeix un tractament prioritari entre tots els àmbits de la vida pública. I per moltes vegades que es repeteixi aquesta afirmació mai no s'haurà fet suficientment. Els països que ho han entès així han posat els fonaments sòlids d'una societat desenvolupada i rica en recursos humans, els més importants de tots; els que no, han errat la seva brúixola totalment.

Si, en els moments inicials de l'organització dels sistemes educatius (fa quasi dos-cents anys), el procés d'industrialització i els canvis polítics superadors de l'Antic Règim, entre d'altres factors, exigien la seva institucionalització, les característiques del moment històric present que ens ha tocat viure, converteixen en molt més necessària, no ja l'escolarització durant un període de la infància i l'adolescència, sinó una formació continuada durant tota la vida. Si l'analfabet d'aquest segle ha estat qui no ha sabut llegir ni escriure, l'analfabet del segle XXI serà qui no sabrà aprendre per ell mateix, tot emprant les noves tecnologies cada dia més a l'abast de tothom.

Aquest mes començarà el primer curs acadèmic gestionat per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. Entre nosaltres, veurem la construcció de l'Institut de S'Arenal i el Col·legi d'Educació Primària de Badies, l'autonomia de l'Institut de Campos en relació a l'Institut de Lluçmajor i la implantació per primera vegada de tot el sistema educatiu previst per la LOGSE. Són alguns aspectes quantitius que haurien de generar qualitat, dins el propi sistema educatiu i dins tota l'acció formativa que desenvolupa la societat.

Si, com deien els clàssics, la millor escola és la ciutat, Lluçmajor hauria d'esdevenir espai de formació continuada per a tothom -l'adulesa també és un bon temps per als aprenentatges de tot tipus- i els seus centres escolars haurien de convertir-se en objecte de pacte institucional i social, per tal de poder facilitar a les noves generacions les bases d'una formació personalitzadora i útil, llavor de totes les millors col·lectives per al futur.

Amb aquests desigs i encoratjant tothom, altra vegada a l'escola! ♦

Plenari de l'Ajuntament (27-VII-98)

Al·legacions al Pla de Carreteres

Arnau Tomàs

El tema més important del darrer ple ordinari mensual celebrat per l'Ajuntament de Lluçmajor va ser el referent al Pla Director de Carreteres de la CAIB presentat pels tres grups polítics.

Les al·legacions del grup governant del PP es concreten a demanar que els terrenys expropiats per a la construcció de l'autopista de Llevant al seu pas pel terme de Lluçmajor, es paguin íntegrament abans del començament de les obres, així com el dret dels propietaris a construir en els terrenys sobrants no afectats; a més d'oferir al CIM el camí de sa Torre, completament arreglat. L'oposició, tot i que va aprovar la majoria de les 7 al·legacions del PP, va dir que la del pagament íntegre dels terrenys per a l'autopista no prosperaria perquè judicialment és inviable i respon a una estratègia electoralista per tal de contentar els propietaris afectats.

Les al·legacions presentades pel grup de l'oposició del PSOE-PSM varen ser rebutjades en la seva majoria, pel grup de govern municipal, perquè se centren especialment

a oposar-se a l'autopista de Llevant al seu pas per Lluçmajor, tot reclamant que s'arregli i es desdoblín les carreteres existents, amb rondes de circumval·lació per tota la ciutat de Lluçmajor, amb especial esment a la carretera de Porreres, de primer ordre. El PSM també suggereix que s'adobi la carretera de sa Torre respectant les característiques de l'entorn i el seu impacte ambiental.

El tema de les subvencions presentades pel regidor de Joventut i Esports, Joaquín Rabasco, per un import global de més de dos milions de pessetes, a diferents entitats esportives, va ser molt discutit per Garcias, el qual reclama un altre cop planificació i barems per a aquestes subvencions. Rabasco va contestar que aquestes estan perfectament planificades i que els criteris són els mateixos que utilitzava el PSOE quan governava a l'Ajuntament.

Antoni Garcias també va presentar una moció del seu partit sol·licitant que s'adobin les nombroses deficiències urbanístiques a Les Palmeres. També aquesta moció fou rebutjada per entendre el grup governant a través del portaveu Joan J. Jaume que aquestes deficiències ja estan solucionades.

Altres assumptes

- Aprovació de les convocatòries i bases per cobrir les places següents:

Una d'administratiu del CIJ, cinc d'auxiliars administratius, una de TAG i una d'arquitecte.

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualque problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 989/17 05 70
Lluçmajor

**• Compra i venda d'antiguitats •
• Restauració de mobles • De tot i més •**

Camí de Son Oliver, 4 - S'Aranjassa (Palma)
Tels.: 971 742 533 - 909 716 881

**Col·lecció
Tardor - Hivern**

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Construcció del nou centre per a la III Edat

A. Tomàs

Després de més de dos anys de la compra del casal de Ca'n Clar per part de l'Ajuntament, aquest mes han començat les obres del nou centre per a persones majors, obres que aniran a càrrec íntegrament pel Govern Balear, amb un pressupost de 183 milions de pessetes.

Les característiques principals d'aquest nou centre, són que en el soterrani, que té una superfície de 253 m2 es destinarà a biblioteca, lavabos i maquinària de calefacció.

A la planta baixa, de 465 m2 hi haurà els serveis de cafeteria, lavabos i zona d'oci.

A la primera planta, de 405 m2 es construiran diverses sales per a tota classe d'activitats programades.

D'aquest edifici es respectaran tots els valors arquitectònics de les façanes, que donen a tres carrers, amb arranjament de totes les cobertes, obres que han d'estar acabades en un termini màxim de dos anys. En aquest centre es podran integrar totes les associacions d'aquestes característiques existents a la ciutat, si així ho desitgen. ◆

**PERRUQUERIA
PUIGSERVER**

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Llucmajor)

Biel Duran a Llucmajor

Ramon Tous

Els Castellers de Mallorca varen protagonitzar una de les activitats més inusuals de les passades festes de Santa Càndida. Amb una tècnica prou correcta i una forta càrrega d'il·lusió aixecaren una sèrie de castells molt meritoris entre l'admiració popular.

La nota més inesperada la posà Biel Duran, un jove casteller molt popular que va ésser reconegut per les seves fans que no varen aturar fins que no l'escometeren i aconseguiren fotografiar-se devora el seu ídol.

El jove actor Biel Duran, famós per la seva intervenció a la sèrie *Nissaga de Poder*, és a més un experimentat casteller. L'èxit més important de la seva carrera va ésser aconseguir el novembre de l'any 1993 una torre de nou amb folre i manilles amb la seva colla dels *Minyons de Terrassa* que es convertiren així en la primera colla castelleres que aconseguia aquesta fita en aquest segle.

Posteriorment, va ésser triat per Bigas Luna en un càsting d'anxanetes per protagonitzar la pel·lícula "La teta y la luna". Després de la seva participació a la popular sèrie de TV3, *Nissaga de Poder*, ha col·laborat en el programa d'Andreu Buenafuente, *Sense títol, sense número* com a jove reporter. ◆

SA FILOA

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

NUEVO

Clio

**DOBLE AIRBAG DE CONDUCTOR
Y PASAJERO DE SERIE**

**AIRE ACONDICIONADO
DISPONIBLE EN TODA LA GAMA**

**AIRBAGS LATERALES
(OPCION)**

**ALETAS DELANTERAS
EN NORYL FLEXIBLE**

ESTRUCTURA SUPER REFORZADA

**FAROS EN
POLICARBONATO**

**DIRECCION ASISTIDA
DE SERIE**

**PARAGOLPES COLOR CARROCERIA
EN TODOS LOS MODELOS**

SIN LIMITES.

SIN RESTRICCIONES.

RENAULT
EL PLACER
DE VIVIRLOS

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 i 66 00 41

S'Arenal

Estiu mogut amb personatge de l'any inclòs

Tomeu Sbert

L'estiu arenaler d'enguany ha estat altament mogut en tot. Una temporada intensa amb més turistes que mai. I si és la indústria turística, des de fa devers un quart de segle, el verdader motor de l'economia balear, haurem de dir que això va bé. Una altra cosa és que hi estem, o no, d'acord.

Un estiu calorós, de vegades ardent, ha fet que la nostra platja hagi estat una de les més concorregudes de tot el món.

I les nits de bulla, apassionades, fogoses per ventura, efusives i inquietes, però amb un gran poder de convocatòria.

Els industrials hotelers, coordinant l'allau de milers de persones, no oblidem que la manca de turisme de més qualitat se supleix per la quantitat i a més a més, tinguem en compte que la competència actual és ben diferent de la de fa trenta anys, posem per cas. Abans s'havia de confiar bastant en la improvisació i s'Arenal, concretament, va créixer una mica massa depressa.

A cada època es fa allò que hom creu més convenient, però és més tard quan veim què era el que realment convenia. Treballem, idè, més que mai, de cara al futur. I el futur de s'Arenal passa per construir una depuradora d'aigües brutes, capaç i suficient, per cercar mitjans per aparcar els vehicles, per retirar les dues respectives escales del carrer de Terral i Berga per facilitar la soferta circulació rodada, per construir un enllaçament des de la part alta del carrer de Sant Cristòfol al carrer Mar de Aral, devora ses Cadenes, superant el Torrent dels Jueus.

És simplement, una humil opinió. Els qui manen i els tècnics, tenen la paraula.

El personatge de l'any

Un dels actes més rellevants d'aquest estiu ha estat la proclamació del "Personatge de l'any" a s'Arenal. Fou elegit, per votació popular, el P. Jordi Perelló Frontera, rector de la nostra Parròquia. En foren finalistes

P. Jordi Perelló, el "Personatge de l'any" a S'Arenal.

Miquel Vidal, Sor Catalina Bosch, Pep Coll, Joan Ferrer, Rafel Gómez i Antoni Tomàs. L'entrega del premi dels diplomes d'honor, donats per l'Ajuntament de Llucmajor, foren entregats per la regidora Miquela Barceló, a l'església parroquial, on també va actuar la Coral Marina de l'Associació de Persones Majors.

Sant Cristòfol

Els actes corresponents a les festes patronals de Sant Cristòfol varen ser molt diversos i ben animats. S'Arenal, que encara que com a poble unit deixa molt per desitjar, quan vénen les festes participa i disfruta de manera unitària. Val a dir que tots els actes foren gratuïts.

Trofeu Ciutat de Llucmajor

Un esdeveniment esportiu important ha estat la disputa del Trofeu Ciutat de Llucmajor de futbol. El jugaren, a partit únic, l'Espanya i l'Arenal. L'encontre acabà amb un empat a un gol i a la tanda de penals la balança es va inclinar en favor dels arenalers. El Camp municipal de s'Arenal enregistrarà la presència de molts aficionats i el trofeu fou entregat pel batle, G. Oliver i l'encontre fou arbitrat pel col·legiat Molina Campuzano.

Notícies breus

- El VI Memorial Toni Moreno de futbol fou aconseguit pel Restaurant "Clic", el subcampió el "Bar Rosaba" i el torneig fou jugat al Camp Roses.

- Lluís Riu, hotelier de s'Arenal, fou elegit Millor empresari turístic de l'any, per part de la revista espanyola "Grandes viajes".

- Laura López Zaragoza, una nina arenalera, es proclamà campiona de Mallorca i subcampiona de Balears en hípica, categoria infantil.

- Es va reinaugurar el complex esportiu son Verí Nou. Entre els socis propietaris, hi figura B. Beltran, ex-president del Reial Mallorca.

- Entre el 3 i el 9 de setembre se celebra el campionat del món de vela, classe 470, amb quasi dos-cents participants, organitzat pel club nàutic.

- Tomeu Rullán, de 72 anys, ex-president de la Federació Balear de bàsquet i assidu estiuejant a la nostra zona ens deixà per a sempre. Que descansi en pau.

- Se celebraren actes religiosos en honor de la Mare de Déu del Pit.

- Miquel Contestí, misser i ex-president del Reial Mallorca, fou el pregoner de les festes de Sant Cristòfol. En va fer la presentació el Dr. Font i Obrador.

- Foren entregats els premis "Amics dels Reis d'Orient".

- Continuen les obres del que serà el nou Institut de s'Arenal.

- Jaume Quetglas Bonet, un jove de 16 anys, futbolista, ha fitxat pel Reial Betis, de Sevilla.

- S'ha disputat el XXVI Trofeu Son Verí de petanca. En masculins va triomfar la tripleta de ca'n Pastilla i en femení el Brasilia-Mallorca.

- Amb motiu dels 25 anys del club Petanca Son Verí, es va fer imposició de la insígnia d'or del club al batle Oliver, al president P. Coll, als directius P. Oliver i P. Canals i a aquest informador, detall que agraïm.

- Matias Salvà Tomàs, ha estat reelegit per quatre anys més president de l'Associació de Persones Majors de s'Arenal de Llucmajor.

- Margalida Nadal Company, una dona de 80 anys, falta de ca seva des del passat 12 d'agost i aquest és un fet que a tots ens entristeix.

- I fins el proper mes, estimats amics. ♦

Sa Plaça ja ha tornat a plaça

Francesc Verdera
Fotos: C. Julià

Les obres del pla Mirall que contemplaven l'embelliment i un nou enrajolat de la plaça d'Espanya estigueren llestes per a la cita festiva de Santa Càndida. Els treballs duraren més de mes i mig, però les obres i la nova imatge de la plaça acolliren als llucmajorers i visitants que, efectuant un parèntesi a les vacances estiuenques, acudiren a les festes patronals de la ciutat i varen concórrer al tradicional programa d'actes.

Els bancs han estat reposats, i el cèntric lloc urbà compta amb un nou enllumenat. Les rajoles velles i bastant deteriorades han fet pas a un nou enrajolat, bastant diferent de l'anterior i que ha suscitat algunes crítiques en el sentit que és bastant semblant al que s'instal·la a distints passeigs de localitats i zones de la costa mallorquina.

D'altra banda, després de devers

dues jornades de mercat, en què els llocs de fruites i d'hortalisses continuaren en el Lloc Sagrat, sa plaça va tornar a l'emplaçament tradicional, a la plaça d'Espanya. Tal com havia assegurat el batle, Gaspar Oliver, "sa plaça continuarà a plaça".

En aquesta ocasió qui assegurava que, aprofitant les obres d'embelliment, les parades de venda de fruita i de verdura, serien retirades definitivament de la plaça d'Espanya no passaren d'agorers fracassats, malgrat que el retard de dues jornades de mercat en recuperar el tradicional emplaçament semblava donar-los la raó.

Les brigades municipals també varen aprofitar l'avinentesa per efectuar un rentat de cara als reixats de la peixateria municipal, l'emblemàtic edifici, emplaçat quan comença el carrer de la Constitució.

La plaça d'Espanya, escenari principal dels actes de les festes patronals, aparegué enguany sense el tradicional cadafal que cada any, en-

voltant el fanal, ocupava el centre de la plaça. La decisió de la no instal·lació, qualificada d'encertada per la majoria dels ciutadans, va permetre que tots els espectadors que ompliren la plaça -sobretot la nit del divendres durant l'espectacle de Norma Duval- poguessin seguir les actuacions musicals que es desenvoluparen sobre l'espectacular escenari muntat tot davant la Casa de la Vila.

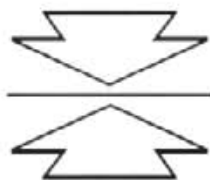
Novetat en el programa d'actes, l'actuació dels castellers. Castells i temptatives, seguides amb interès per nombrosos espectadors malgrat la música estrident, procedent dels assajos de la megafonia dels equips que hores més tard pujarien a l'escenari. Un parèntesi o un descans hagués estat el més adient. La quantitat de decibels feia impossible seguir les evolucions dels castellers i ahora que dificultava els comentaris d'aquests en el moment d'aixecar les torres humanes. ♦

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17 a 19'30 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Quatre mots

Catalina Oliver Tomàs, Campiona d'Espanya de 400 metres llisos

Catalina Font

Quin ha estat el darrer campionat al qual has participat i on s'ha celebrat?

Aquest ha estat el Campionat d'Espanya Junior d'Estiu d'Atletisme de 400 metres llisos. S'ha celebrat aquest pas-

sat mes de juliol a Aranjuez.

En quina posició has quedat?

A la final érem vuit participants de tot l'estat espanyol. Jo he quedat la primera classificada amb un temps de 56 segons i 80 dècimes.

A quin club pertany i com és de dur, l'entrenament?

Jo pertany al club Colonya-Pollença i he estat l'única atleta mallorquina que ha participat en aquest campionat. Realitzam els entrenaments a l'INEF, a Madrid i entrenam unes 5 o 5 hores i mitja, repartides.

Com veus l'esport de l'atletisme?

Crec que a Mallorca hi ha poca dedicació, supòs que perquè no es coneix prou. És veritat que és un esport que requereix un gran sacrifici però si la gent jove ho provàs segur que els agradaria. Jo vaig començar fa molta estona, quan tenia

cinc anys i ara ja en tenc denou però pens que encara me'n queden molts. Correré fins que no pugui més perquè en aquest aspecte sí que som una mica ambiciosa. De totes maneres queda molt per fer encara i m'he de preparar de cara a l'any que ve, que ja seré allò que es coneix amb el nom de "Promesa". ♦

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

Dues de calç...

MÉRCOLES 26 DE AGOSTO DE 1998

Matas propone desclasificar planes aprobados para frenar el crecimiento

«Creo que no debe haber desarrollo nuevo en la costa de Baleares»

EL DIA DEL MUNDO/11

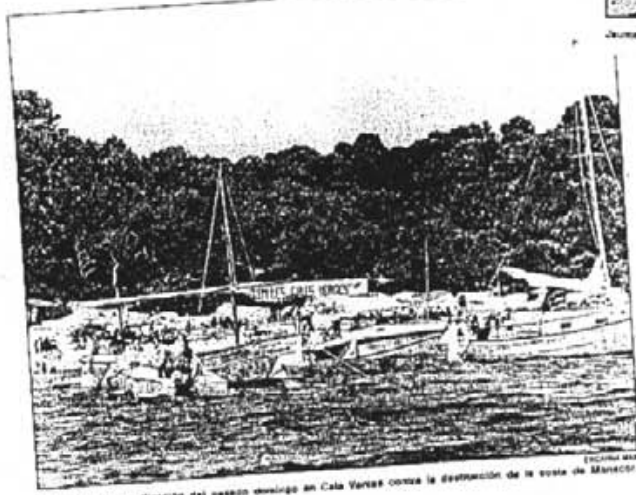
MÉRCOLES 26 DE AGOSTO DE 1998

PART FORANA

La alcaldesa quiere que las obras adicionales sean supervisadas por el CIM y el Govern balear — La normativa deberá ser consensuada por todos los representantes municipales — Prohibirá el cierre de caminos públicos y el vallado de grandes parcelas

El PP de Manacor, dispuesto a proteger las calas vírgenes

Sureda pretende elaborar una normativa para asegurarse de que las obras complementarias cumplen la legalidad

Aspecto de la masificación del pesero turístico en Cala Vireas contra la destrucción de la costa de Manacor.

10

Les intencions del President del Govern Balear, Sr. Jaume Matas (1) pareix que estan en consonància amb el que la societat balear, en general, demana. Quan deim en general, també hi incloem un gran sector de vo-

tants del PP (hotelers, empresaris de la restauració, etc.) que temem que el progrés actual de les illes es pugui aturar o disminuir a causa de la destrucció de la natura, que sistemàticament s'està duent a terme. També pa-

reix que ho pensa així la batlessa de Manacor (2), del PP, que, a més a més de voler preservar el seu territori, demana al CIM i al Govern Balear que li ajudin en la tasca. ♦

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/ Tomás Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

... i tres d'arena

EL DIA DEL MARENO/15

PART FORANA

VIENES 7 DE AGOSTO DE 1998

Contempla una població de 86.000 habitants, 20.000 actualment.— Permite conservar cases de aperos con cuarto de haba en terrenos de 4.000 metros.—El PP destaca que se han ganado 80 hectáreas de suelo rústico junto a Lluçmaior

«Sa Marina es una zona de poco valor agrícola y, por tanto, urbanizable»

Los criterios de la revisión del PGOU de Lluçmaior recomiendan la concentración de parcelas rústicas con uso agropecuario para poder conservar

En parte de la costa que rodea a Lluçmaior se prevé la construcción de urbanizaciones

Verger: «La declaración del presidente ha constituit una sorpresa per a mi»

Jaume Verger

Jaume Font

El més responsable del partit a l'illa de Mallorca, també afirmà que «espera començar a parlar de desclassificacions».

En canvi, el nostre batle (1), es despenja que la Marina no és rendible agrícolament i comença a autoritzar-ne la urbanització.

I els senyors, Verger (2) i Font (3) surten amb unes manifestacions on mostren les discrepàncies que hi ha entre el seu model de les Illes i el del Sr. Matas.

Mal negoci, Sr. Matas: a Roma manen més els cardenals que no el papa; qualcun, que deien que podia haver estat molest, es morí en una setmana.

Al Vaticà del Govern balear ja en tragueren defora el Papa Soler I. Vosté, molt a pesar nostre, podria ser el següent. ♦

Jaume Gost

Compra - Venda Antiquitats

C/. Aragó, 310 Baixos (Palma)
Tels. 971 47 51 44 - 907 36 58 45

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

LL
S
I

C/. Major, 107 - 07620 - Lluçmaior
Tel./Fax 12.07.97 - Mòvil 909.78.42.20

Petit assaig sobre definicions

Qualsevol paregut amb la realitat és mera coincidència

J. Buades

La cultura de la col.laboració...

És la que regenta els costums d'una comunitat on ningú abusa de l'altre. A la comunitat col.laborant, els seus membres són tolerants i es saben diferents uns dels altres, per això saben d'antuvi que ningú té la veritat absoluta i que els criteris que guien els seus actes són fruit de l'opinió. Quan s'ha de prendre una decisió en un sentit o un altre i aquests són excloents, es procedeix mitjançant la votació, una vegada tothom hagi tengut ocasió de debatre sobre els diferents posicionaments, lliurement exposats. D'això se'n diu Democràcia.

La cultura del terror...

És la que regenta les conductes dels membres d'una comunitat on un grup d'aquests imposa, mitjançant l'abús de poder, les seves opinions, represaliant amb medis auto fabricats als membres que manifesten dissidència, i causant terror als qui pot ser també dissenteixen o als qui, si bé són partidaris de l'opinió del grupúscul dominant, no aproven

els medis amb els quals aquest l'intenta fer prevalèixer.

La covardia...

És el fenomen que sintetitza els comportaments individuals que fan possible que s'implanti la cultura del terror en una comunitat. Efectivament constitueix un acte de covardia utilitzar mecanismes no democràtics dins una estructura que, de manera falag, pretén ser democràtica per expulsar les persones que exposin plantejaments no convenients a les intencions del grupúscul que s'ha fet amb el domini dels medis que puguin causar terror. Aquest domini no és factible si la comunitat no ho permet, fent valer els mecanismes de participació que existeixen a les estructures democràtiques, però si la immensa majoria es torna silenciosa el grup directiu es sent legitimat i aplica l'autoritat que li fou concedida segons els seus interessos, podent afirmar que representa als de la comunitat, ja que aquesta roman silenciosa. Així li és permès erradicar als dissidents, si la postura manifestada per aquests és contrària als seus interessos.

Fixi-s'hi bé el lector, una cosa seria que els dissidents no acatassin la voluntat sobirana dels òrgans de participació de la comunitat i una altra molt diferent és que simplement vulguin exposar les seves tesis. La votació per majoria legítima al grup directiu a aplicar el seu resultat, però els Principis del dret a la informació i a la lliure expressió, que passen per damunt qualsevol reglament intern, lleven validesa a tota la votació on prèviament s'hagi ocultat la informació i s'impedeixi amb l'abús de poder esmentat que s'exposin tots els punts de vista. Si la informació a partir de la qual decideixen els votants és tergiversada, arbitrària i parcial, en realitat no ha existit votació.

Quan això succeeix amb el consentiment de la majoria potencialment votant, és la pròpia comunitat qui deixa que s'implanti la cultura del terror envers de la de la col.laboració. ♦

12

Gorg Blau

de Viatges

I ara també al SUPERMERCAT PROHENS de
dilluns a divendres de les 17'30 a les 19'30
hores Tel. 12 01 64 • LLUCMAJOR

**PONT DE LA
CONSTITUCIÓ
CANTÀBRIA**

4 - 8 de setembre

ANDORRA

4 - 8 de desembre

INFORMAU-VOS

C/. Mallorca, 2 - Fax: 971 44 50 35
Tel.: 971 44 50 42 - 971 44 50 43 (S'Arenal)

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Ho diu el diari

Estiu de desgràcies i crònica negra

Maties Garcias

Resumir en un foli dos mesos d'actualitat estiuenca no és fàcil perquè hi ha molt per triar i remenar. Però la feina es fa ingrata quan copsam que, sobretot, l'actualitat llucmajorera s'ha escrit amb tintes de dol. La mort i el dolor, durant aquests dos mesos, han visitat el poble per moltes vies i amb una freqüència colpidora.

Com és sabut, la carretera s'ha cobrat, pel cap baix, quatre víctimes mortals. La mort de *Rafel Fiol*, *Aina Maria Oliver* i el seu fill *Damià* a la carretera de s'Arenal va commoure el poble. La desaparició del popular *Damià*, sempre present al camp d'esports, a la Casa de la Vila, a l'església o als bars de Plaça, ha estat una pèrdua molt gran per al paisatge humà de Lluçmajor. En aquest accident, tot el poble hi ha perdut un rebrot entranyable.

També la col·lisió de vehicles que va segar la vida del motorista de 19 anys, *Rafael Tallón Escamilla* a la carretera de s'Estanyol va ser un cop fort, tant per la desaparició d'un jove a la flor de la vida com pel fet que hagi estat un accident que s'ha produït en idèntiques circumstàncies al que ja va llevar la vida a un altre llucmajorer fa uns anys: el mateix endret, la implicació d'una motocicleta i un cotxe de lloguer amb estrangers, la mateixa època de l'any... Massa coincidències fatals.

La crònica negra també s'ha alimentat d'un fet esgarrifador: l'assassinat d'una mare pel seu propi fill estimbant-la penyes avall des del puig de Cura. El cos de *Francisca Puigserver Rosselló* va aparèixer estès entre els penyals un matí d'agost mentre el seu fill de 26 anys havia fet córrer rumors de desaparició de la desgraciada. Les investigacions de la Guàrdia Civil permeteren reconstruir la veracitat dels fets i el presumpte autor del parricidi -treballador del cementiri municipal- roman a la presó des de poques hores després del crim.

Per una altra banda, a finals d'agost desapareixia un poeta d'arrels llucmajoreres: *Andreu Vidal Sastre*, de Can Pedregar. Diuen els diaris que li fallà el cor quan tenia només 39 anys i havia deixat una dilatada pro-

ducció poètica que començà de ben jove. El seu cos descansa al cementiri de Lluçmajor, un poble on venia a passar-hi els diumenges quan era infant i on -m'ho va comentar una vegada- s'hi avorria moltíssim.

Les pàgines de succeïts també han contat la gravetat de les mossegades de ca que ha patit el manescal Cota, és a dir, *Antoni Tomàs Vaquer* (i no *Vàzquez*, com diu el DM repetint un error que fa uns anys ja feia la guia te-

lefònica). El veterinari va ser agredit per un Rotweiler, una raça de cans molt agressius que sovint porten els militants nazis més violents. En aquest cas, era un animal inspeccionat pel manescal arran d'un mossegades que havia fet contra un nin.

En mig del trull d'estiu, qualsevol altra notícia queda no res davant aquestes desgràcies que han contat els diaris. ♦

TALLERS
CAÑELLAS - ROTGER
C/ Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmajor)

LA ELEGANCIA DE LA ARMONIA.

Superficies fugaces, volúmenes suaves y líneas tensas: el diseño del Fiat Brava nace de unas minuciosas pruebas aerodinámicas. Observese el perfil, con el parabrisas inclinado, el voladizo trasero reducido y el tercer volumen compacto.

SERVEI OFICIAL
FIAT

13

Quaderns de Fum Major

Un (altre) estiu a Sildàvia

Miquel Cardell

Setembre ha començat capolant rècords de calor, feixuc, acubador, tèrbol, tornant-nos a donar excusa per parlar del canvi climàtic, de l'efecte hivernacle, de l'escalfament global d'un planeta que resulta ser més fràgil i finit del que fins no fa gaire havíem suposat, del que molts s'entesten en donar per fet encara. Baix d'un cel de blaus que semblaven descompondre's en una floridura opaca, grisenca, caliginosa, tornàvem de l'èxode vacacional, o esperam la fi de la temporada alta, o tomam encara el jornal magre de les quatre garroves, les darreres ametles d'uns arbres que mancaben, com qui practica, tossut i excèntric, un exercici de nostàlgia, d'inèrcia, de memòria, o començam amb despesa onerosa a preparar el retorn de l'al·lotea a escola. Un temperi, sia com sia, massa tropical i abassegador quan ja començam a estar cansats d'estiu i el cos voldria ja la tranquil·litat rutinària d'una tardor incipient, civilitzada, conforme amb els cànons que la publicitat de grans magatzems proclama a les pantalles.

Aquestes darreres basques ens agafen inapetents, embafats de suar i, personalment, em fan difícil la represa i em recorden els desavantatges de ser carn de la carn. Quan ja caduquen tots els terminis per dur aquests papers a l'impremta, m'assec entre l'ordinador i el ventilador, i prov debades d'embastar un discurs que, mentalment, he anat començant i recomençant seguint els impulsos i els impactes dels fets diversos que aquest estiu ens duia. Tal vegada fa massa calor per tornar a confirmar hipòtesis punyents, per engolir més glops amargs del xarop de sempre. Per ventura només fa massa calor, i aquest servidor vostre assaja i recopila començaments per uns papers mals d'escriure.

Per exemple, tot podria començar així, fent coincidir l'inici de l'escribit amb un altre inici: Quan comença una berbena? Els programes solen dir que a les deu, havent sopat, amb l'actuació d'uns teloners més o menys de luxe, més o menys resignats a la festa a jornal, que envesten millor o pitjor ballables de tota la vida i èxits més o menys artificiosos de darrera fornada per un públic que no els fa gaire cas mentre va arribant a Plaça i comença a rodar, a disputar-se llocs als bars, cadires escasses si la clau del cademat no surt, tret d'algunes parelles balladores de mitja edat o un grapat d'adolescents tendríssims, sobretot elles, que reaccionen davant els èxits de la temporada tal com han après que cal fer-ho, com si a l'escenari hi hagués unes figures que coneixen de televisions i revistes.

Però la berbena ha tengut un pròleg. Un pròleg renouer i extens que es el requisit inevitable dels desplegaments tècnics d'altaveus i llums que s'han fet imprescindibles. Un pròleg que cada vegada dura més i es presenta com una invasió decibèlica que ocupa la plaça des de ben prest, inter-

ferint i quasi acubant la resta d'activitat: surten els gegants i els xeremiers són quasi l'ombra d'una gesticulació entre el renou que tot s'ho menja i tot ho esclafa, imposant-se; arriba la Banda a Plaça i els municipals ja corren a dir que aturin els altaveus un moment, però ja tenim l'oïda esbraonada: els castellers inicien els seus exercicis de braó i vertigen, ens demanen que facem pinya, tot donant-nos a tastar l'adrenalina solidària d'un esforç compartit, suor, contacte físic, una feliç excitació: però entre ells no se senten, les instruccions passen amb dificultat, la gralla s'esgargamella de bades. Després direm que és una falta de respecte, aquesta política de fer coses sense coordinació; però això serà més tard quan comenten també l'estranya alegria que et deixa ajudar, formar-ne part, a l'aixecament d'un castell que tu no veus, que només sents com un esforç, una tensió, veus i aplaudiments. Serà quan comentem la contractació de Norma Duval (per quanta pela?) sense tenir clar, o si, si la cabaretera és el marcador dels gustos artístics oficials o la nostra aportació pressupostària als clientelismes

del PP. Serà quan avança la berbena amb una Orquestrina d'Algaida que ha perdut l'espontaneïtat juganera que la feia especial, amb un conjunt de guapos dissenyat pel departament de psicologia de masses adolescents d'alguna multinacional de la promoció discogràfica, quan arriba a l'actuació de La Unión, que es mostren com uns artesans que dominen prou bé l'ofici, per molt que la mica de màgia és només la de les cançons més velles, quan comprovam que, sí, encara, *el tiempo pasa más despacio en Sildavia...* I, un breu moment, deixam de demanar-nos quina és la fita òptima entre una berbena popular i un concert de pop.

Com a Sildavia, però segurament en un altre sentit, menys il·luminat o lúcid, a la ciutat del Fum Major el temps sembla passar més poc a poc, però de vegades se'n duu presències habituals: enguany, per exemple, ha desaparegut de la Plaça per Santa Càndida el vell cadafal vagament modernista que no devia haver faltat a la cita des de començaments de segle. Ens serà permès imaginar un cruït llastimós de fusta despintada que sona al celler de la peixeteria, com un sospir o un plor, apagat per les músiques de la festa? o només és el core que pren possessió de la víctima sacrificada?

El meu primer record de Santa Càndida és aquella vetlada que el padrí jove, el padrí Toni Denits, que tocava el saxofó em va fer pujar al cadafal, entre el metall lluent, or i argent, dels instruments de la banda, quan la banda tocava a plaça abans dels focs el dissabte, i la berbena era el diumenge.

Si, feia anys que els altaveus havien fet del cadafal una relíquia inútil, un símbol, una nosa per molts o el refugi de balladors novençans que s'estrenaven en l'abraçada... Però, ara que l'han jubilat definitivament, vull dedicar-li aquest record. Ara que sembla que ja només era una nosa que calia llevar per fer lloc a les festes d'avui, vull demanar si no hi hauria una festa a l'any per treure'l, constituir un conjunt instrumental (o varis) adequat a la seva capacitat (per exemple una selecció de la banda, o jo que sé) i instaurar una nova cita musical i festiva, el concert del cadafal.

Aquí el fil s'embulla, tot es fa menys clar i lineal, i altres començaments reclamen els seus drets, altres textos volen treure el cap a aquest article impossible que hauria pogut també començar d'altres maneres, com aquesta:

Lentes, no sé si solemnes, com una proesa funcional i provinciana amb ínfulas faraòniques, les obres de l'enrajolada de Plaça arribaven a la seva fi després d'haver costat la vida d'un grapat d'arbres joves i de les faroles de sempre, substituïdes, no sé si precipitadament, per una imitació. I no sé si hauríem de donar les gràcies, encara, veient per exemple la cutrada de fanals de suburbi que han posat enmig de les voreres del passeig, un dels indrets més desaprovechats del nostre entorn urbà: una resquillada que no deu ser res devora, per exemple, els pisos songoteuers que ofeguen l'èxigua i miserable rotonda del camí del cementiri; però això és el que hi ha, el que feim i consentim, el que votem molts...

Són els gusts de la majoria? Les rajoles arenaleres que han posat a Plaça parlen amb l'eloqüència d'un monument on destaca la circumferència marmòria que han dibuixat enrevoltant la farola central: com l'ombra del cadafal desaparegut, o un bunyol esquemàtic que podria ser el nou símbol del nostre municipi: Lluçmajor, amb el consentiment de molts, l'ajut de tants i el permís dels de sempre, és cada vegada més la murada de ciment costanera, el cercle difós d'urbanització rural consentida: i, al centre, una absència, un buit o forat, una vila que només hi és com un símbol, com un

cadafal burocràtic, però a la pràctica més oblidada que res, sense polítiques de coherència territorial, sense una idea de futur, amb mancances enormes. Vos hi heu fixat? la major part de vegades que els diaris posen Lluçmajor als titulars, resulten que parlen de S'Arenal, o Bahiha Soul o qualsevol xalet més o menys il·legal. Una anècdota que no em sembla gens anecdòtica.

Comenci com comenci, la crònica d'aquest estiu llucmajorer amb notícies tràgiques a les pàgines de fets diversos, sembla que no pot ometre l'etapa obligada. El que es veia venir quan s'analitzava la composició de l'equip que la majoria municipal va triar per preparar la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana, quan es llegia el desinformat informe previ, comença a prendre la forma amenaçadora del malson d'un increment de la sobredosi de la mateixa amarga medicina de la balearització. Un projecte de Lluçmajor amb 84.000 habitants, quatre vegades la població actual, només es pot considerar un malson, una absoluta manca de responsabilitat, del més elemental dels realismes. Però ben coherent amb l'al·lucinant política del PP en general i de la majoria municipal que encapçala, amb el permís de Don Joaquín, Gaspar Oliver.

No debades, les darreres, hem vist començar a urbanitzar, amb una llicència de l'any de la picor, Es Puig de Ros, que és una zona declarada d'interès per la conservació dels au-

EURO - IDIOMAS

Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lluçmajor • Tel. 66 11 33

cells per la Unió Europea, o hem vist, confirmant el que ja havíem sentit contar, el Golf de Son Antelm (el bes-só i excusa, amb tots els canvis a la carta, de la gens encoberta urbanització de la Marriot) a la llista que publicava el GOB de camps de Golf que haurien, en teoria, legalment, de regar amb aigües depurades però treuen l'aigua de les venes que ens abeuren a nosaltres (i no passa res, ni ningú els sanciona, ni atura, ni tanca).

Un editorial publicat aquest estiu pel diari El País dibuixava clars els trets d'una situació que ens tocara conèixer perquè és la nostra, la d'una Mallorca que s'acosta perillosament al colapse territorial, que s'acosta o ha arribat a uns nivells de població que superen els recursos d'aigua (amb els pous superant límits tolerables de salinització), d'energia (amb el consum elèctric que enguany ha tornat a pujar un vuit per cent: però no volem central a S'Estrella, ah no!- I d'on treurem l'electricitat que els teòrics seixanta mil habitants futurs del terme hauran d'usar i exigir?), de comunicacions i transport (venga autopistes! i venga pistes de carreres de cotxes en zona de torrentera -no perdem l'esperança!- i sense estacionament, que col·lapsen carreteres quan fan festa grossa i han causat aquest estiu més d'un accident), de gestió dels fons... En aquesta situació, incrementar la urbanitzabilitat és pitjor que una irresponsabilitat, és posar els interessos de quatre urbanitzadors, constructors, especuladors, per damunt dels de la comunitat d'ara mateix i de demà (o fugiran a Puerto Rico, els fills dels especuladors, o ens enfrontam a un capital que, segons la vella dita marxista, tan actual en temps del nou ordre, no té pàtria?).

A la Sildàvia de la cançó no hi passa el temps, i a la visió política de Mallorca i Lluçmajor de la nostra dretota no sembla tampoc passar-hi, ni el temps ni la capacitat d'observar els seus signes, la realitat. La mentalitat dels anys del franquisme, tancada en ella mateixa o en els seus negocis, s'agreuja per l'absoluta manca d'imaginació per trobar, davant el nas mateix, les alternatives de creació d'una

riquesa que es pugui sostenir, que el territori suporti i no sia origen de problemes que, en un futur immediat, existiran i seran de mal arreglar.

Per exemple el riquíssim patrimoni arqueològic del nostre terme continua oblidat. Amb les pedreres de la Seu convertides en femer de guiris, amb la siquieta de Randa destrossada pels xaleters, amb un bar a Capocorb. Mentre a Alcúdia o Santa Margalida fan passes per tenir parcs arqueològics que combinaran estudi, protecció, divulgació i un ús turístic racional, les nostres autoritats no tan sols no s'han aturat ni a pensar-hi: han consentit que Lluçmajor sia absent de les rutes arqueològiques de Mallorca que elabora el Consell Insular. El millor Lluçmajor, i els seus dallons.

I, a les tanques d'aquest estiu, com una provocació, la campanya d'autopublicitat institucional que deia *Més foc, menys vida*, que és un tòpic que no mena a quasi enlloc, però pot ser cert, com és cert que fa tant de mal, si no més que un incendi d'urbanització o un camp de golf. Allà on s'ha cremat, al cap d'avall, pot començar a reforestar-se i no consumeix aigua, electricitat, carreteres, gestió de deixalles. La campanya té una altra lectura: més ciment, menys vida; més asfalt, menys vida; més PP, menys vida; més Oliver i Rabasco, menys vida.

Tot plegat, alguna cosa deu començar a moure's a la consciència de molts de Mallorquins, quan el suplent de Cañellas, Jaume Matas, s'ha decidit a fer una proposta no gens clara d'aturar el creixement urbanístic i fins i tot desclassificar alguns indrets. Una proposta que, vèiem als diaris, deixava desconcertat Oliver. És, com a poc, un símptoma important, tot i que no m'acab de creure que sia molt més que iniciativa preelectoral, núvol de fum, o una d'aquestes iniciatives per passar davant els contraris (per exemple el Consell Insular que anuncia mesures de control urbanístic) i, com sol passar, dir que controlen el creixement per poder seguir fent el de

sempre amb un altre nom. De moment, el que és cert, és que el futur urbanístic que Oliver propicia a Lluçmajor va, fins i tot, contra el que diu el seu president autonòmic. Si, entre tots, no ho aturam. També en aquest sentit, o sobretot en aquest sentit, les pròximes eleccions ens donen motius més que seriosos per pensar manco en les humiliants gorres de coca i més en el futur que volem i que demà mateix, ens serà el present.

Acab. Des d'aquest estiu, al cementiri de la vila hi reposen les restes d'un poeta de família llucmajorera, tot i que ell no n'exercís ni poc ni gens. N'Andreu Vidal va morir als 39 anys, quan encara volíem esperar d'ell llibres, poemes, bells i terribles com els que ens ha deixat. Va optar, amb rigor, sense concessions, per la coherència, habitant de la Ciutat del Mal, encarat al vertigen de l'absurd, a la seva bellesa mortal i fosforescent. Ara, cap a Galdent, àngels negres de pell de seda que els cues llepen evocuen amb les ales l'eco de la seva veu. No era, no és, un home ni un poeta fàcil pel nostre món de silencis còmplices, uns silencis que, ara dient-se respectuosos, hi ha hagut també per ell en la seva mort nocturna. No era, no és, un poeta fàcil per les festes municipals i provincianes. Però aquí ens queda la seva veu, que serà, inquietant, torbadora, de mal fer callar.

I que, segur, a la seva manera remou una mica el llot, les aigües estancades de la nostra realitat sildava. Per les mentalitats oficials de la Vila del Fum Major el temps sembla no passar, i sobre nosaltres pesa quieta, irrespirable, l'opressió mancada d'aire d'aquest setembre africà i perpetu que, disfressat amb palmeres tropicals, semblen auspicjar. Tanta sort que no ho són tot i que, en Biel des Cine (Recreatiu) prepara coses i, pels darrers dies, més Rocky Horror Show. Aquests vampirs són molt més divertits que els que ens xuclen la sang i l'esperança cada dia. Els Godzilles virtuals de Hoolliwood fan molt menys mal que els nostrats godzilles encimentadors. ♦

L'ampliació del Port Esportiu de S'Estanyol. Estat actual.

Josep Buades
President de l'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estanyol

En aquest número de "De Pinte en Ample" suposam que hi trobareu un article titulat "Estropeig 98" on hi conto els avatars d'aquest estiu estanyolenc pel que fa a les relacions amb l'Ajuntament per part d'associacions més i menys afavorides, la implantació del terror dictatorial al Club Nàutic, la "cocada"... Però, pel carrer, molta gent demana "i com ho tenim, això?", referint-se a la qüestió jurídic-administrativa de l'ampliació del port. També és habitual trobar a gent a la qual la Directiva del Club li ha contat les coses al seu estil, això és, amb mentides i ocultació d'informació. Això li resulta especialment fàcil quan s'entra de ple en temes jurídics, on els propis advocats es perden.

Així, el President Ginard assegura pràcticament cada setmana que la següent començarà les obres. Quan algú li demana explicacions sobre la Licència Municipal, diu que la darrera sentència (ara l'explicarem) li és favorable, que la Licència ja la tenen. Diu per escrit als socis, mentre els convida a les festes de Sant Pere, que han guanyat el contenciós de Es Mollet i ara ja estan a punt de guanyar els dels veïns, quan no han guanyat res de res, ni hi ha cap vista que surti res de res ara per ara, ja que el contenciós dels veïns ara manté suspesa la concessió... en definitiva, nosaltres aconsellarem que, en voler saber alguna cosa sobre l'ampliació, no li demaneu al Sr. Ginard, si realment voleu saber la veritat.

Alguns membres de la nostra associació i la d'Usuaris de Es Mollet hem fet un autèntic "màster" en dret administratiu (i altres en dret penal), suficient per entendre i agrair la tasca que, de manera moltes vegades gairebé altruista, han efectuat i efectuen n'Antoni Marroig i en Leon Von Ondarza, els advocats que duen el tema de l'ampliació, i suficient també per intentar explicar-ho de manera que es puguï entendre, perquè si nosaltres, que fa quatre anys que seguim la història, ens perdem, qui no l'ha seguida d'aprop es podrà més. Així

doncs, us contarem "com ho tenim", encara que segurament cometrem errors de forma (ho deim per evitar que algú ens digui mentiders, o ens denunciï -ja ens ha passat de tot-), però no errors de fons:

1.- En primera instància, fa uns tres anys, l'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estanyol, interposà recursos contenciós-administratiu contra EL PROJECTE CONCRET que es

volia dur a terme, al·legant moltes irregularitats formals, entre les que destaquen el fet de ser un projecte nou i no una modificació dels anteriors, la falta d'un estudi d'impacte ambiental (hi ha dos fulls amb aquest títol que fan rialles), manca de Licència Municipal, etc. Els resultats inicials d'aquest contenciós ja els sabeu: **SUSPENSIÓ CAUTELAR DE L'EXECUTIVITAT DE LES**

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

3.990⁴⁵ 3.690⁴⁶ 3.990⁴⁸ sin cadena

5.990⁴⁴ 3.990⁴⁷ sin cadena 2.900⁴⁹ unidat

4.990⁵¹ 3.990⁵⁰ 3.690⁵⁴

6.790⁵² 1.900⁵³ unidat 4.500⁵⁸

2.890⁵⁵ 4.500⁵⁶ 4.990⁵⁷ 3.390⁵⁹

Mi Primera Comunió

JOYAS EN ORO DE 18 K

BUSCA ESTAS JOYAS EN LOS DISTRIBUIDORES **18 K**

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

OBRES. Argument de La Sala: davant el risc de perjudicar econòmicament a una entitat privada, es considera prioritari evitar el mal que s'ocasionaria al benestar públic, ja que els danys serien irreversibles.

2.- Posteriorment, l'Associació d'Usuaris de Es Mollet n'interposà un altre, en aquest cas, contra LA CONCESSIÓ ADMINISTRATIVA DEL TERRENY, ja que aquesta concessió implica la desaparició de les instal·lacions de es mollet. En aquest recurs es manegen molts arguments coincidents amb els de l'Associació de Veïns, més altres que fan referència a que cap Administració ha dit mai que el mollet hagi de desaparèixer, sinó integrar-se dins la suposada ampliació.

Més endavant, ara deu fer un any, el Tribunal Superior de Justícia de les Balears aixecà la suspensió cautelar de l'executivitat de les obres (pel contenciós dels veïns), dient que no s'havia d'haver admès a tràmit, ja que administrativament, un contenciós administratiu no es pot presentar contra l'executivitat d'un projecte concret, sinó contra la concessió del terreny. Els nostres advocats recorreren aquest Auto, argumentant indefensió: si no estava correctament tramitat, la Sala ho havia d'haver advertit des d'un principi. La Sala ho ha admès, i ara fa pocs mesos, ha estat novament admès a tràmit el nostre recurs, aquesta vegada CONTRA LA CONCESSIÓ ADMINISTRATIVA DEL TERRENY, AMB LA CONSEGÜENT SUSPENS IÓ CAUTELAR D'AQUESTA CONCESSIÓ. Mentrestant pareix ésser que el recurs interposat pels usuaris de Es Mollet ara no és admès a tràmit, per estimar la Sala que fou presentat fora de termini. Però el que és cert és que LA CON-

CESSIÓ ROMAN SUSPESA.

4.- Aquest fet és el que principalment impedeix l'inici de les obres, però darrerament la Sala ha emès una sentència que en planteja un altre: LA NECESSITAT DE LICÈNCIA MUNICIPAL. Efectivament, és una bona notícia a nivell ecològic, i per això es va fer una roda de premsa al GOB, ja que la sentència pot crear jurisprudència i ser aplicada a altres indrets de la nostra illa amenaçats per intencions destructores com les omplen les pàgines del que pretén ser el nou PGOU de Lluçmajor.

5.- Segons aquesta sentència, PER MOLT QUE ES DISPOSÀS DE TOTS ELS PERMISOS DE LES ADMINISTRACIONS COMPETENTS (COSTES, ETC.), NO ES POT PROCEDIR A LES OBRES D'AMPLIACIÓ D'UN PORT ESPORTIU PRIVAT SI EL MUNICIPI NO HO AUTORITZA. Recordareu que l'actual Batle de Lluçmajor, contra la seva voluntat, va haver d'aturar les obres fa uns anys, perquè la Comissió Insular d'Urbanisme li va dir que ho fés, perquè no estava clar si feia o no falta la llicència. Per si el cas, va intentar donar-la als seus amics del Club Nàutic per decret, decret suspès per partida triple gràcies al recurs presentat pel GOB, l'Associació de Veïns i usuaris de Es Mollet i els partits PSOE i PSM a l'oposició municipal.

6.- Així és que el projecte d'ampliació, que té suspesa la concessió del terreny, no disposa de llicència Municipal, i aquesta és absolutament preceptiva. És clar, segons qui governi, segons quines intencions tingui respecte al medi ambient, s'acabaria donant la llicència, així és que convé medir el vot (ampliació, camps de golf, urbanitzacions, autopista... són

sinònims del Partit Popular). Però governi qui governi, els ciutadans no ens xupam el dit i recurriríem qualsevol intent de donar llicència d'obra així com així, exigint rigorositat en els estudis d'impacte ambiental, etc.

7.- Per tant, Sr. Ginard, deixi de dir als subscriptors d'amarraments que en breu començarà les obres. Res de res. Ha de salvar una important sentència, que tots esperam ansiosament, la del contenciós que li manté suspesa la pròpia concessió del terreny públic (per això deim contents que "Es Mollet és de tothom")i, encara que arribi algun dia a subsanar totes les falles formals que fonamenten aquesta suspensió i arribi a guanyar aquest contenciós, haurà d'obtenir la llicència de l'Ajuntament.

8.- Finalment, no serà ociós recordar al Sr. Batle que a les properes eleccions no torni dir que s'oposa al projecte que es vol dur a terme al mateix temps que el seu Tinent de batle posa la primera pedra. Pot ser en aquella ocasió va enganar algú, però si els ciutadans que el cregueren no són curts de gambals aquesta vegada no s'ho creuran. I recordi, Sr. Batle, que roman vigent un acord de Plenari de 31 de Juliol de 1995, on el Consistori es compromet a efectuar totes les accions legals possibles per evitar aquest projecte d'ampliació que vostè insisteix en dir que "va venir imposat de Madrid", per a més surrealisme, la qual cosa no concorda amb els seus infructuosos intents de donar la llicència a cops de decret. ♦

Sa Llibreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Lluçmajor)

ANTÒNIA ISERN

major
net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

Cartes

Sra. Catalina Font
Directora de "Lluçmajor de pinte
en ample"

Elogi de Miquel Cardell

Damià Pons i Pons

Benvolguda directora, he llegit la carta de Joaquín Rabasco Ferrera, que heu publicat al número de juny de la vostra revista, en la qual es desqualifica el vostre col·laborador Miquel Cardell amb tot un seguit d'improperis lamentables. Com a lector i subscriptor de "Lluçmajor de pinte en ample" -ja fa devers dotze anys que ho som- m'he sentit estimulat a dir-hi la meua. Val a dir que no pretenc rebatre els patètics insults d'aquest personatge que sembla que és cosa grossa en el govern del vostre Ajuntament. El mateix Miquel Cardell ja ho ha fet de manera contundent i brillant en el mateix número de la revista. A mi em resultaria impossible millorar els seus arguments, tant al nivell del contingut com de l'estil. El que jo voldria fer és un breu elogi de Miquel Cardell. Abans, però, voldria felicitar-te per la continuïtat i la qualitat de la revista, una de les millors de l'Associació de la Premsa Forana. És una finestra oberta a la cultura i a la informació intel·ligent. La història de Lluçmajor té la gran fortuna de comptar amb un equip de redactors que fan mensualment la crònica viva de la ciutat. En el futur serà imprescindible acudir a les pàgines de la vostra revista per a conèixer la vida i la gent lluçmajorera de les dècades de 1980 i 1990. Directora, endavant, i que la bona feina que estau fent tenguí una llarga vida. ♦

En Miquel és un lluçmajorer de gran categoria humana i intel·lectual. Com que almenys hi ha una persona en el vostre terme municipal que encara no ho ha descobert, m'agradaria assenyalar alguns dels seus mèrits. En el benentès que el meu escrit serà massa breu com per poder donar cabuda detallada a tots. Per començar és una persona que té uns amplíssims coneixements: ha llegit molt, ha escoltat molta música, té unes referències culturals vastíssimes i ben diversificades. La cultura és la seva vida, i en parlar d'un escriptor o d'un músic en vivencialitza amb apassionament la seva obra. Malgrat les seves freqüents manifestacions explícites d'escepticisme, en Miquel és un entusiasta. I ho és perquè té conviccions, té idees, té principis. Com a periodista, els seus programes a RNE, fent la crònica de la vida cultural mallorquina, sempre han estat dels millors que en cada moment s'han pogut escoltar a la nostra illa. Des de fa molts d'anys és un dels periodistes més destacats dels que es dediquen a la informació cultural. Té una destresa especial per a parlar de la gent de la cultura i de les seves activitats. I no és gens estrany que sigui així perquè en Miquel n'és part. La seva tasca periodística té prestigi i credibilitat. Se'l valora com un professional intel·ligent que mereix la més absoluta confiança. Els músics, els pintors, els escriptors, els dramaturgs, tots, el consideren un aliat. I com a periodista, a RNE o al "Diario de Mallorca", sempre fa ús d'un llenguatge creatiu i engrescador, capaç de fer-se escoltar o llegir.

Una altra faceta molt important d'en Miquel és la seva condició de poeta. Encara no ha estat objecte del reconeixement que mereix, però tot arribarà. Ha publicat un bon grapat de llibres i els seus versos sempre són densos de continguts i referències. Maneja el llenguatge i les formes amb ofici, però al mateix temps és un bon creador d'expressions sorprenents. Ha estat capaç d'anar fent una poesia dotada de personalitat pròpia. És l'autor d'una de les obres poètiques més interessants de la seva generació. El temps, que al final sempre

19

TALLER MECANICO
NOGUERA
DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL
Pedro Noguera Enseñat
AGENT OFICIAL. Taller autorizat
ŠKODA automòbils
diva motor s.a.
C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

CARNISSERIA XARCUTERIA
ZANOQUERA
GARCÍAS
Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

és qui dicta la sentència definitiva, no es torbarà a proclamar-ho. I aquesta afirmació no és una profecia. Senzillament és una opinió fonamentada en la meua condició de lector experimentat d'una gran quantitat de poemes, d'ara i de tots els segles.

Un altre caire d'en Miquel que és ben valuós és la seva condició de cronista de la vida llucmajorera i mallorquina en els seus "*Quaderns de Fum Major*". No són una obra menor. Ben igual que no ho varen ser els escrits que en Damià Huguet va publicar a la revista "Ressò" de Campos i que han estat recollits en el volum *Les fites netes*. Cada poble i la seva gent és un fragment del món en el qual se sintetitza les granses i les misèries de tota la humanitat. En els "*Quaderns de Fum Major*", a més d'una prosa lingüísticament molt rica i enginyosa, concretada en un estil que té la mateixa agilitat que les serps, hi trobam la condició humana, i molt especialment en la seva participació com a protagonistes d'aquesta fira de les vanitats que és la vida social. Als "*Quaderns*" també hi podem trobar anàlisis ben lúcides i encertades sobre les més diverses coses - valguin d'exemple els comentaris sobre la qüestió de la llengua que hi ha a la seva rèplica a Rabasco-, i molt especialment sobre els comportaments, moltes vegades poc exemplars, dels qui exerceixen el poder. En Miquel, sempre amb respecte a l'adversari però a la vegada contundent a l'hora de combatre'n els actes que ell considera que són condemnables, fa una aposta apassionada per l'exercici de la llibertat d'expressió, per una concepció de la democràcia com a pauta de vida i no com una buida declaració retòrica, pel desenmascarament de tots aquells que amaguen sota el verbalisme i les aparences unes intencions que més aviat són perverses.

En Miquel és, així mateix, un home de compromisos. Amb la cultura, amb la normalització de la llengua del seu país, amb la participació activa dels ciutadans en els afers de la vida pública, amb la veritat. I precisament perquè en la seva persona es concentren totes aquestes característiques ha estat objecte d'unes desqualificacions indignes que tanmateix no fan més que enaltir-lo. Ja és un mal ben antic que les víctimes siguin acusades de ser les responsables de les malifetes que els altres cometien contra ells. En el passat, els va tocar rebre als jueus. Ara, al llindar del segle XXI, en aquest Estat Espanyol que és incapaç d'acceptar-se com a constitucionalment plural, són els nacionalistes esmentats genèricament els qui són anatematitzats com a intolerants i violents. Amb tota la mala intenció del món es vol ignorar que de nacionalistes n'hi ha de dues categories, els d'autodefensa i els agressius. De sempre, el nacionalisme mallorquí, en Miquel Cardell, tan sols han pretès coses tan elementals com aconseguir que l'altre nacionalisme, el de veritat, el de l'Estat Espanyol de fabricació castellana, que durant més de tres segles ens ha privat de llibertat, d'institucions pròpies, i que ens ha volgut robar la llengua i la memòria, que l'altre nacionalisme, dèiem, ens deixàs ésser qui som i decidir sobre les nostres pròpies coses. Mallorca pot enorgullir-se de no haver estat mai una nació que s'imposàs a cap altra. Simplement hem lluitat, i seguirem lluitant, per exercir el dret, que ningú no ens pot negar, de defensar la nostra identitat i la nostra cultura. Hem estat un poble acollidor i tolerant amb la gent de fora, però ens convé ésser un poble que tenguí el grau suficient d'autoestima com per ésser capaç de fer-se respectar. Ens hi jugam la pell. Gràcies a gent com en Miquel Cardell i els qui feis la revista "Llucmajor" el nostre país encara pot conservar l'esperança de tenir futur. Recordau que Gulliver va ser capaç de sobreviure al país dels pigmeus. ♦

Sant Cristòfol 98

M. Sánchez. Comitè local Unió Mallorquina. Llucmajor.

- Mai no havia pensat que qualche dia, tendria la necessitat o l'obligació d'escriure aquestes línies. Era del parer que les nines i joves que formen part dels tres Grups de Balls mallorquins del nostre poble (molts municipis estarien encantats de tenir-los) eren ben considerades i respectades, primer com a representants d'una part de la cultura d'aquesta terra, després com a participants actives en tot acte lúdic que se celebra al nostre poble i també perquè sempre han estat a disposició del nostre Ajuntament per a qualsevol tipus d'acte oficial o inauguració.

Per això em costa tant entendre i admetre l'actitud d'indiferència i de menyspreu cap a aquestes nines i joves per part de les nostres autoritats, el dia de Sant Cristòfol. I encara ho entenc menys, quan una d'aquestes autoritats va estar el dia abans devers sis hores damunt l'escenari, presentant, animant, i entregant trofeus a tots els participants de la Noche Española. Suculent premis en metàl·lic, per cert.

No vull ofendre ni agraviar ningú amb comparacions odioses. Només pretenc unir-me al sentiment general de malestar i d'indignació que tots els pares i mares que presenciàvem l'actuació de les nostres filles a la Revetla Mallorquina, vàrem sentir en aquell instant.

Les nostres "balladores" no pogueren presumir el dia del Patró, de la presència de cap representant de l'Ajuntament del seu poble que les presentàs, animàs, que els entregàs un obsequi... Elles, que tot l'any aprenen i es preparen per participar en les festes del seu poble, mereixen exactament el mateix que la resta dels participants.

Però clar, després de l'esforç del dia abans (sis hores damunt l'escenari), hagués estat molt demanar que haguessin estat una estoneta amb aquestes nines i més, si comprovam per TV Llucmajor la maratoniana entrega de trofeus del dissabte posterior, on, quina casualitat! presents i entusiasms hi havia TOTS els regidors que ens governgen! Uns tant i d'altres tan poc! Per cert, encara hi ha nines que no han rebut ni el clauer que regalaven per participar.

Una darrera nota. Deia un filòsof i poeta que "oblidar les arrels és renegar del fruit; qui nega el seu creixement nega també el seu futur. Per tal que les arrels donin fruit cal regar-les i alimentar-les."

Esper que en el futur, tots els que estimam i sentim aquesta terra, anem amb compte i no trepitgem aquestes arrels, que, en definitiva són senyes d'identitat de tot un poble. ♦

Xerrades de cafè

Carreteres i cotxes, una altra vegada

Un que escoltava.-

- Com acabarà això de les al·legacions o protestes al Pla de carreteres?

- No ho sé, trob que en parlen molt, però no crec que facin aquesta autopista de Palma a Manacor així com l'havien projectada en un principi els tècnics responsables del Govern.

- Tal vegada tenguis raó, perquè diuen que aquest Pla espenya moltes finques de propietaris que no volen vendre.

- Jo no ho tenc tan clar com voltros, perquè tenc entès que el Govern pagarà aquestes finques expropiades a un preu molt més alt del que es troben valorades, i davant tants de doblers...

- Com que a foravila els productes no són gens rendibles, els joves ja no van a cultivar la terra, ni a criar ovelles, i se'n foten.

- Sí, però els alemanys no deuen ser de la mateixa opinió, perquè de cada dia en compren de finques i cases a qualsevol preu, i si ens descuidam, aviat Mallorca serà seva.

- Però no les compren per sembrar-hi patates, sinó que construeixen xalets per viure d'altres negocis.

- De totes maneres no crec que, com diuen els propietaris dels negocis de la Ronda de Lluçmajor, el desviament de la circulació dels cotxes fora de les rondes, afecti els comerços instal·lats al voltant, perquè la majoria no s'aturen, allò que volen és arribar com més aviat millor al seu destí, sense perill d'accidents.

- I si a les rondes només hi anassin els que volen aturar-se als comerços instal·lats al seu voltant, faria de més bon anar-hi, tant per a qui va amb cotxe com a peu.

- Però pareix que els comerciants no ho veuen així, i no volen de cap manera que els cotxes se'n vagin per l'autopista.

- Idò jo crec que van equivocats, i ja no es recorden de quan feren les manifestacions per la perillositat de la Ronda i dels accidents mortals que s'hi produïren.

- Sí, però com que posaren semàfors, ara sembla que aquest perill ha desaparegut.

- Mentida. Uns semàfors que no han servit de res, els cotxes no els respecten i van tan aviat com abans, i deuen esperar que hi hagi més accidents per convocar una altra manifestació.

- Diuen que els defensors de l'autopista, que aquesta redueix els accidents, sobretot els xocs frontals, com aquell que causà la mort del pobre Damià Fiol i dels seus pares.

- La meua opinió és que ja ha arribat l'hora de dir basta a tant de turisme barat, que ve a Mallorca a diver-

tir-se a base de sexe, alcohol, conduint cotxes de lloguer de manera incontrolada.

- No donem tanta culpa al turisme, perquè hi ha molts de mallorquins que van per la carretera més gats que una sopa. I pel poble i tot i s'enfilen per damunt les voravies i gairebé atropellen algun vianant.

- També és necessari donar solució al problema dels aparcaments, tant a Lluçmajor com a s'Arenal, perquè els carrers perden la fesomia i semblen tots un gran garatge.

- Ja comencen a mancar aparcaments subterranis.

- Això és bo de dir, però, om els posam?

- Jo record que el batle va presentar un projecte d'aparcaments d'aquests a plaça, i el tractaren de boig.

- També hi tractaren el que va construir la torre Eiffel, de París!

- Vaja unes comparacions...! ♦

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

Partner

Expert

ELS NOSTRES VEHICLES INDUSTRIALS VOS OFEREIXEN ROBUSTESA, FIABILITAT, COMODITAT, SEGURETAT I MANEJABILITAT
C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21
EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

De noms i de llocs

(LV)

Son Rafeló

C. Calviño
F. Jaume
J. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
F. Mut
Fotos: C. Julià

Aquest mes de setembre feim la visita a la finca *Son Rafeló*, els propietaris de la qual són Jaume Adrover i Calafat i Coloma Adrover i Calafat.

Jaume, quins són els sementers i comellars que trobam dins la finca?

Sa Raconada és una tanca situada a un racó de la finca, entre el *Torrent* i els *Hortals*. Era una pleta que posteriorment la tregueren per sembrar-hi ametlers i garrovers; malgrat això va mantenir el nom.

Sa Pleta.

Sa Rota Nova. L'informador se'n recorda de quan son pare, en Guillem Adrover i Adrover, li contava que aquesta tanca era tota garriga i que ell hi va sembrar ametlers, garrovers i un parell de figueres. Els ametlers eren de diverses castes: jordi, pau d'Eivissa, verdetetes... L'amo Joan de *Son Perdiu* feia el planter en el *Figueral de Moro* de devora *Sa Quintana*, quan havien aferrat els empaltaven. Aquests ametlers són els més joves de tota la finca. També trobam una

Jaume Adrover i la seva mare Margalida Calafat.

barraca situada davant la sitja. La barraca manté les parets, on encara hi podem veure els escudellers i, una barraqueta petita que, potser, devia ser per qualche ca. Al costat de la barraca hi havia un tancadet amb figueres de moro.

S'Hortal, dins el qual hi podem veure una sitja encara negra.

Sa Vinya, ara ja no n'hi ha.

Sa Punta de Prop, actualment, és garriga. Dins aquest tros hi ha la casetta d'en Puig.

Sa Punta d'Enfora.

Sa Tanca de sa Barraca "Cucullada", barraca de pedra acabada en punta que dóna el nom a aquesta tanca. Dins aquesta tanca hi ha sembra-

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

des figueres de diverses races: coll de dama blanca, coll de dama negra, de l'Empordà, de la senyora i dues de primerenques o figues flor.

En Jaume Adrover a la nostra pregunta de quina diferència hi ha entre les figues de l'Empordà i les figues de la senyora ens contesta que ambdues tenen retxes però les de l'Empordà són més petites i que hi ha gent que les coneix com a figues d'ull de perdiu.

Sementer des Cocó o Sementer de sa tia Antonina Aina.

Sa Galiota, tota plena de garriga amb mates, estepes i ullastres. Segons el Diccionari de l'I.E.C. una galiota és una galera petita, el D.C.V.B. ens amplia la informació dient que una galiota és una persona que presenta un aspecte mal garbat o que fa gestos desordenats. No podem esbrinar el motiu per posar aquest nom.

Es Comellar des Clot.

Es Comellar Petit.

Es Comellar llarg, amb un turó que rep el nom de *turó des Comellar llarg*. En aquest turó hi ha una aglanera molt grossa, en Jaume Adrover se'n recorda que un any replegaren, de davall s'aglanera, set sacs ben plens d'aglanes per als porcs.

Es Comellar de sa Bassa Nova o Comellar de ses Donardes, (ATZAVARA: planta de la Mediterrània de la qual es treu la pita per fer, entre altres coses, corda).

Es Turó de ses Donardes.

Es Comellar Petit de sa Bassa Vella.

Es Comellar Gran de sa Bassa Vella. A un racó d'aquest comellar hi ha *s'Hortal de sa Bassa Vella* on abans hi sembraven verdures.

Es Garrigó de ses Comes.

Es Comellar de sa Pedrera. Sa Pedrera es situada arran de *Can Melis*, la va començar en Gabriel de sa

Torre.

El Turó de Sa Pedrera.

S'Hortal de ses Vaques o s'Hortal.

Es Figueral de Moro Jove.

Es Corral des Porcs.

S'Hortet.

S'Hortalet des Noguer.

Sa Vinya.

Es Vinyet.

Sa Tanca de ses Comes, sembrada d'ametlers.

Es Torrent.

D'on vé el torrent que passa per Son Rafeló?

Actualment vé de la part de *Son Boscana*, passa per dins *Marola*, *Can Beques*, *Son Reviu* i cap a *Son Rafeló*. Abans venia de *Can Beques*, entrava en *es Comellar Llarg* i passava pel *Comellar des Clot*.

Ara l'aigua entra per la part des *Sementer de darrera ses Cases de Son Perdiu*, passa pel *Comellar de ses Comes* (entre *sa Quintana* i *Ses Comes*) i davalla cap *es Torrent* passant per: *Sa Bassa*, travessa *es Comellar de sa Bassa Vella*, *es Comellar de sa Bassa Nova*, *es Comellar de ses Donardes*, *Es Comellar Petit*, *es Comellar des Clot*.

Recordau cap torrentada?

Sí, ens recordam de la torrentada feta el dia 6 de setembre de 1989, aquell dia pel torrent passava una aigua. Va començar a ploure el vespre però quan va fer més aigua va ser de matinada, ho sabem perquè va ser quan ens aixecàrem que vàrem veure l'aiguada. Devia dur uns 25 metres d'amplària i 2 metres d'alçada d'aigua. N'ha fetes altres, de torrentades, però no foren com les d'aquell any. Devers l'any 1960 també va córrer molt, aleshores ho féu pel torrent vertader o primitiu.

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

CONSTRUCCIONS

LAMPINO, S. L.

Especialistes en reestructuració
de cases antigues

C/. Nord, 9 - Tels.: 66 04 88 - 66 17 61 - 66 08 38

Dels carboners què ens podrieu dir, què en recordau?

El pare de l'amo vell de la Sirena, de s'Estanyol, feia carbò dins *Sa Rota Nova*, que devia ser garriga en aquell temps.

Un altre carboner en feia a la sitja que hi ha devora s'*Hortalet des Noguer*.

A Son Rafeló, hi havia molta gent llogada?

Hi havia un missatge i, durant el temps de segar, llogàvem un parell d'homes que romanien aquí fins que havíem acabat de tomar ses ametles.

Quins animals fèieu?

Hi havia ovelles, truges, porcs i egües de cria. Hi havia un cavall i un ase sementals. El cavall era de carres, nomia "Jabalf", i el menava en Llorenç de Vallgornera, també ho havia fet en Pere Joan de Campos, un gran cavallista. Aquest cavall solia córrer a Palma i a Manacor.

Duen les egües i les someres de tota la contrada, i fins i tot, de fora poble. Si volien un mul somerf donaven la somera al cavall i si volien un mul donaven l'egua a l'ase. Els muls somerins es caracteritzen per la seva força. Podem contar una anècdota

d'un ase blanc que tenguérem. Aquest ase era un ase blanc, molt gros i ben format, idò bé, no va tenir cap fill mai d'aquest color, ell va ser l'únic.

Recordau algun paredador?

Sí, en Joan Mayol de Campos feia la feina molt ben feta.

Bé, des d'aquestes pàgines volem

manifestar el nostre agraïment als germans Adover i Calafat i a la seva mare per haver-nos fet passar una estona molt agradable recordant quins són els topònims de *Son Rafeló* i per haver-nos contat uns fets tan poc habituals en els nostres dies. ♦

LO MIRE POR DONDE LO MIRE,
ELEGIR UN ROVER
O UN LAND ROVER ESTÁ LLENO
DE VENTAJAS.

ILLA MOTORS, S.L.

Avda. Ramon de Sant Martí, s/n
Tels. 66 01 46 - 908-63 00 49
Fax. 66 22 39 - (Llucmajor)

Gent de la vila

Sebastià Alzamora, cap de Cultura de l'Espai Mallorca

Antònia Font

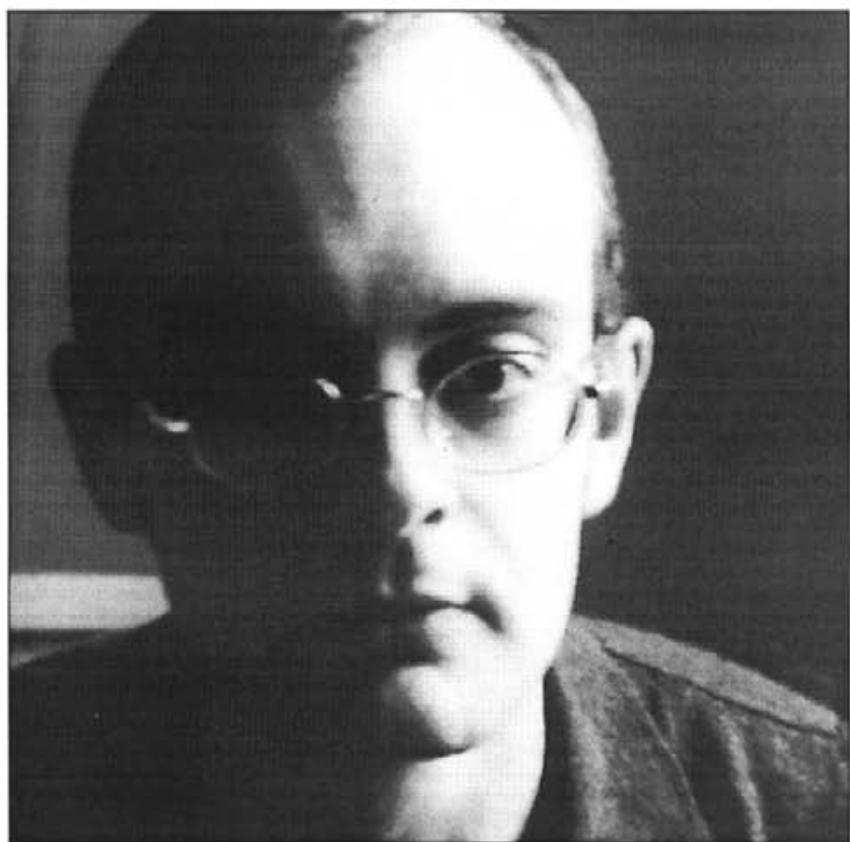
- D'on i com sorgeix la idea de muntar l'Espai Mallorca?

- Pel que hem anat veient a mesura que el projecte tirava endavant, és una idea que ja feia anys que estava dins el cap de molta gent. La idea de crear una entitat com l'Espai Mallorca neix de la necessitat de donar una difusió i una promoció normals als productes culturals de les Balears dins el mercat català, ja que aquests productes, per diversos factors, no hi han tengut mai presència ni la repercussió que caldria esperar com a lògiques. Això s'explica, ja dic, per factors diversos i bastant complexos: és cert, per exemple, que el centralisme cultural barceloní existeix, però també ho és que els productors culturals mallorquins han arrossegat durant molts anys una actitud derrotista i excessivament escèptica envers el mercat català. En qualsevol cas, l'Espai Mallorca neix com a resposta a una situació anòmala, com és que uns determinats productes culturals, per motius sovint purament geogràfics i socio-polítics, no tinguin una circulació normal dins el seu mercat natural.

Per tant, la idea de l'Espai Mallorca ballava entre els desitjos de bastanta gent d'un grapat d'anys ençà. Ha nascut, obviament, quan hi ha hagut una voluntat política de fer-lo realitat, en aquest cas per part del Consell Insular de Mallorca i molt particularment del president de la Comissió de Cultura i Patrimoni d'aquesta institució, Damià Pons, que ha mobilitzat els sectors interessats per tal d'unir-los en aquest projecte comú.

- Quins són els seus objectius, intenció, finalitat?

- L'objectiu prioritari de l'Espai Mallorca és corregir aquesta situació anòmala que et descrivia abans, i ser-

vir de plataforma des de la qual es pugui donar a conèixer a Catalunya, en profunditat i des d'uns criteris de qualitat molt exigents, la complexitat de la realitat cultural de Mallorca i de les Balears, que és molt més desconeguda del que tots plegats ens pensam. Dic Catalunya i no només Barcelona, perquè, tot i que hem instal·lat el local del centre (com creim que és lògic) a Barcelona, pretenem fer arribar les nostres propostes a tot el territori català.

- Quin tipus d'activitats es realitzaran i dins quines seccions de l'Espai s'inclouran?

- L'Espai Mallorca funcionarà a diversos nivells: com un centre cultural, com una agència de difusió cultural i com un local comercial, de tal

manera, però, que tots els nivells quedin interrelacionats i contribueixin a aquest objectiu prioritari que he remarcat. Com a centre cultural, té una programació d'activitats setmanals concentrada en els següents aspectes: literatura, historiografia, art, música i teatre, de manera que els creadors il·lencs disposin d'un espai per venir a donar a conèixer les seves obres a Barcelona. Després, existeix l'aspiració de difondre aquestes obres més enllà de la capital, a totes les comarques de Catalunya. I de posar-les a l'abast del públic en la seva vessant estrictament comercial; l'Espai Mallorca tindrà una botiga de productes culturals (llibres, discos i obra gràfica), una galeria d'art, un punt d'informació turística, una botiga de pro-

ductes artesanals i gastronòmics, un bar i una sala d'actes. En definitiva, volem que, quan qualcú de Barcelona vulgui conèixer o comprar alguna cosa relacionada amb Mallorca, sàpiga que no ha de fer res més que passar pel centre.

- Quines són les principals entitats o persones que hi contribuiran culturalment (i econòmica) i de manera continuada?

- L'Espai Mallorca es crea a partir d'un conveni en el qual figura, el Gremi d'Editors de les Balears, juntament amb el Gremi de Galeristes, la productora fonogràfica Blau, l'obra social de "La Caixa" i el Foment del Turisme de Mallorca. Aquest conveni rep el suport institucional del Consell Insular de Mallorca, concretament a través de la ja esmentada Comissió de Cultura i Patrimoni, i també la Comissió de Foment. Per altra banda, existeix un altre conveni signat entre el Consell Insular de Mallorca i la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, pel qual l'Espai Mallorca forma part d'un acord de catorze punts de col·laboració cultural entre aquestes dues institucions.

- Quina imatge s'intentarà

transmetre de Mallorca?

- Una imatge distinta de la que acostuma a córrer per Barcelona, això per descomptat. N'hi ha prou de veure TV3 o de repassar els mitjans de comunicació catalans per constatar que, malauradament, tot el que es refereix a Mallorca i a les Balears es despatxa en quatre tòpics, i que hi ha un desconeixement important de la nostra cultura i la nostra història, que al cap i a la fi són la història i la cultura de Catalunya. Ens interessa, per tant, que puguin conèixer a través nostre, des de la idea de cultura agafada en un sentit ampli, una realitat que els afecta i que els pertany directament. Una realitat viva, inquieta, difícil, diversa i apassionant.

- Per què Espai Mallorca i no Balears, illes o un nom més global?

- Aquesta és una qüestió purament formal. Com ja he dit, la institució que dona suport al projecte és el Consell Insular de Mallorca, és a dir, el màxim òrgan de govern específic de la nostra illa, perquè cada illa compta amb el seu propi Consell. Si hagués estat el Govern Balear, aleshores hauríem parlat, ja d'entrada, de les Balears en conjunt. Però no deixa de ser

una cosa absolutament nominal i circumstancial. A la pràctica, hi tindrà cabuda la producció cultural de totes les Illes. D'una altra manera, no tendria sentit.

- Es donarà a conèixer aquí (a les Illes) i s'hi podrà participar o mantenir algun tipus de relació a nivell de ciutadà?

- Sí, i tant. De fet, els mitjans de comunicació il·lenes ja se n'han fet prou ressó i sabem que pensen fer-ne un seguiment molt constant, de manera que ens resolen la qüestió de donar-ho a conèixer. Pel que fa a la participació dels ciutadans mallorquins (o balears), és essencial per al bon funcionament del centre: l'Espai Mallorca es proposa com un punt de trobada i d'intercanvi, dels ciutadans i per als ciutadans. I aquests hi han de participar no només fent propostes per promocionar un llibre, un disc o qualsevol altra obra artística, sinó també fent-nos arribar suggeriments, opinions o qualsevol pregunta que els interessi de fer. Es poden posar en contacte amb nosaltres a aquestes senyes: Espai Mallorca. C/ del Carme, 55. 08001 - Barcelona. Tf: 93 442 91 93. Fax: 93 329 81 25. ◆

PLAÇA 18
serigrafia

C/ SON JULIÀ, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 66 04 22
FAX 66 19 22

BAR - CAFETERIA

CAN LAMPINO

- Menús casolans diaris
- Gran variació de plats combinats
- Pizzes casolanes fetes al moment
- Tapes variades
- Carn a la brasa
- Terrassa amb jardí

C/ de Gràcia, 59 (Llucmajor)

S'Estanyol: estropeig 1998

Els parlamentaris Francesc Antich (PSOE), Eberhard Grosske (EU) i el regidor Sebastià Serra (PSM) donaren suport als Veïns de Son Reynés. Foto: "Diari de Balears".

Josep Buades Matamalas
President de l'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estanyol

Ja en fa quatre d'estius que a S'Estanyol hi ha estropeig, malgrat moltes aigües s'hagin calmat altres estan remogudes. Podríem dir que el revulsiu que va suposar al 94 la imminència de les obres d'ampliació del port esportiu va constituir una veritable renovació social. Molta gent que feia molts anys que parava a S'Estanyol es va conèixer i es va estendre, entre diverses edats, creences i actituds, la cultura de la col·laboració. De tot d'una, l'objectiu d'aturar l'atrocitat d'una obra faraònica set vegades més gran que l'actual, era la diana que aglutinava a tanta gent diferent, ara és la pròpia col·laboració l'objectiu, de manera que la nostra associació incorpora comissions d'esports, de festes, jurídic-administratives, de manteniment...

Relacions amb l'Ajuntament

Gràcies a la tasca d'aquestes comissions es duen a terme les activitats esportives i lúdiques que cobreixen una gran part del programa de festes que articula i patrocina l'Ajuntament. A S'Estanyol, com és natural, hi ha altres associacions, com ara la d'Usuaris de Es Mollat, amb la qual tenim l'objectiu comú d'impedir per medis jurídics i de conscienciació social les obres d'ampliació del port. Hi ha el Club Nàutic i hi ha una altra Associació de Veïns, anomenada "de S'Estanyol de Migjorn", que de moment diu existir, però que en dona poques proves. Mira tu si és poc visible que el Batle Delegat, l'Amo de Ca Na Marola, durant les curses que organitzava aquesta associació i l'Ajuntament, no feia al-

tra cosa que queixar-se de què no en compareixia cap. Una persona ben intencionada va venir la tarda de les curses a dir-me, tot preocupat, que "en Biel tot el temps diu que no apareix ningú de l'Associació de Veïns a ajudar", però se'n va anar tranquil quan va sortir de l'error i sabé que es referia a "l'altra associació", la "de S'Estanyol de Migjorn".

I mirau com és la cosa que l'estropeig 98, pel que fa a les relacions amb l'Ajuntament, començà com gairebé cada any, amb l'embull de les competicions i els trofeus. Ja hem dit abans que la nostra associació organitza la major part d'activitats populars de les festes de Sant Jaume, però els horaris mai quadren, cosa natural, perquè en comptes d'intentar aglutinar els

Estanyolers, el Consistori ha d'atendre els nous capricis dels regents del Club Nàutic, dels quals ja en coneixeu l'història i que inclouen el no sortir de darrera la barreira del búnker. Recordo quan era petit, que tothom ho organitzava tot i es feien cucanyes, joies, etc. a la plaça, caça de l'àncora dins el port, "palo" ensabonat a la punta del mollet... Ara les Autoritats van a donar els trofeus de regates i tal al Club, ben endiumenjats, i li donen una subvenció a fons perdut de 400.000 ptes. (o això ens han dit), mentre que nosaltres encara intentem cobrar despeses de poca monta d'anys enrera (despeses, no subvencions).

Així com els darrers anys les Autoritats havien donat els trofeus de les competicions esportives "nostres" a la plaça, enguany no sortia l'entrega als programes. Sortia una entrega al Club i una a Ca Na Marola. Preocupats, cridam al Sr. Batle, i en diu que hi ha un error, que es donaran els trofeus a cada lloc on hi hagi cada "final". Li demanam que per què no tots a la plaça, abans de la traca final, com sempre havia estat... es posa de mal humor i ens diu que, com que tanmateix sempre ho feim com volem (ja me diràs, quin cinisme!), que ja ens veurem per la berbena i quedarem d'acord. Un malaurat incident familiar impedí al Batle venir per les festes (el nostre condol a la seva família des d'aquests fulls), però cap Autoritat ens digué res (el Tinent de Batle estiuja a S'Estanyol, s'hagués pogut atracar al cantó on veníem camisetes, érem ben bons de trobar). El dia de l'entrega de trofeus, ja acabant el partit anual de fadrins contra casats, alguns de nosaltres ens atracàrem a plaça i observàrem estupefactes que (prodigi d'organització), mentre es desenvolupava una obra de teatre a la plaça, les Autoritats (el Tinent de Batle i tres Regidors) donaven els trofeus de les curses a l'escenari muntat vora Ca

Na Marola. Ningú va venir en cap moment a cercar als directius de la nostra associació a veure com i quan s'havien de donar els nostres trofeus. I ara diuen que tot és una maniobra nostra. Jutjau vosaltres mateixos. I no és que als adults ens preocupi massa això dels trofeus (als jugadors al·levins i infantils, sí), sinó el que significa de foment per part de l'Ajuntament d'aquesta partició que ha sofert la societat estanyolera, afavorint descaradament a entitats privades que no surten de darrera la barrera (quina mena d'estanyolers són aquests que no són mai a S'Estanyol, poble?).

I ja que el Consistori es permet elaborar les seves hipòtesis que diuen que provocam(?), causam problemes(?), etc. nosaltres també tenim les nostres i pensam que, més aviat, el que passa és que saben que si es donen tots els trofeus a la plaça, hi haurà pancartes contra l'ampliació, que tant els ofenen, i és que el nostre Consistori li té una fòbia inexplicable a la llibertat d'expressió quan aquesta s'usa contra els seus amics del Club, perquè si tothom cridàs "visca en Gaspar Oliver", llavors la lliure manifestació popular segurament seria una gran cosa.

El Club Nàutic: el búnker del terror

Haureu llegit a la premsa que al Club hi passen coses poc habituals. Perquè no hi hagi dubtes, reproduïm aquí l'escrit que es donà als periodistes, alguns dels quals ho transcriviren amb alguns errors de forma. Els agraïm

igualment la seva presència.

1- En successives demandes presentades contra la Junta Directiva del CNE pels socis de número actualment expedientats (Pep Buades, Maties Buades, Damià Verger i Coloma Ramón), els Jutjats, per via Civil, les han admeses a tràmit i han emès sentència, en tots els casos favorable als socis expedientats: per "expulsar" com a soci i negar-li l'entrada al recinte del Club a Pep Buades sense cap procediment sancionador, per haver-los negat l'accés al llibre registre de socis (incomplint els Estatuts) i per haver ocultat informació econòmica prèvia a una Assemblea General que fou invalidada pels Tribunals. En cada cas, la sentència recau contra el Club Nàutic, però la Junta Directiva en segueix fent cas omís amb total impunitat.

2- Després iniciaren un procediment sancionador contra els quatre socis esmentats, que òbviament va culminar en expulsió. Els motius al·legats són "atentar contra els interessos del Club", "desacatar els manaments de la Junta Directiva", "injúries i amenaces contra la Junta Directiva"... sense que la Junta hagi concretat en cap moment quan, on i com es produïren aquestes coses, cosa que no pot fer, per ser imputacions absolutament falses. Les acusacions, en realitat, es concreten en "pintar pancartes a plena llum del dia"... i, en general, haver participat activament en el moviment popular contra l'ampliació del Port esportiu. El President del Club Nàutic va dir a la premsa que "no es pot servir a dos senyors", i per això intenta anar "purgant" la dissidència. Aquestes darreres setmanes s'ha seguit procediment

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

Da. Aina Martorell Marimon és la guanyadora del sorteig per a pensionistes «Sa Nostra D'Or» de La Caixa de Balears «Sa Nostra»

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

sancionador contra quatre socis més, un d'ells pescador professional (!!!).

3- El resultat del procediment sancionador contra els quatre socis suposadament "expulsats" fou recurrit al Jutjat Civil, no admetent ni el Jutjat ni l'Audiència aquest recurs, al·legant que abans s'ha d'impugnar l'acord a la Federació de Vela. Aquesta resolució resulta incomprensible pels "expulsats", ja que en els casos apuntats a l'apartat 1, de menys envergadura, es va admetre a tràmit i emetre sentència.

4- De moment, això deixa indefensos als "expulsats", però la cosa va més enfora, ja que el CNE ha contractat els serveis d'un Vigilant Jurat per impedir l'accés d'aquests i d'una sèrie de persones significades contra l'ampliació, veïns i membres de l'Associació d'Usuaris de Es Mollet. El Guarda porta una llista amb els noms dels "proscrits". Aquest fet ha estat denunciat al Jutjat per la via Penal, entenent que constitueix un atentat de coacció contra els Drets Fonamentals de lliure expressió i opinió.

5- Mentrestant, el 31 de Juliol de 1997, l'Audiència emeté un Auto on s'autoritza l'accés al recinte a Pep Buades i Damià Verger per cuidar i mantenir la barca de la seva propietat que tenen amarrada a l'amarrament de la seva propietat. Aquest Auto ha estat reiteradament desobeït per la Junta Directiva del CNE. Després de la darrera desobediència a una Providència de dia 5 de juny de 1998, la cosa acaba en l'Auto de 7 de Juliol, on s'arriba a oficiar a la Guardia Civil per fer-la complir, i així mateix se'l recita al President, Sr. Ginard, apercibint-lo de delictes de desobediència.

6- A les respostes de la Junta Directiva del CNE a les pertinents denúncies per coacció i desobediència a la Justícia, es formulen calúmnies com que el pare de Pep Buades, Maties Buades, provoca a la gent i verteix residus dins l'aigua del CNE, cosa absolutament incongruent amb la seva posició de salvaguarda de la contaminació que suposaria l'ampliació. També es diu que "achica" el motor dins el port, quan aquest fa mesos que no es posa en marxa per manca de manteniment.

7- Tot això succeeix al recinte del CNE, que sempre ha estat obert al públic, on hi ha un Bar-Restaurant al qual hi té accés tothom (menys els "proscrits" dissidents). Sempre ha estat així i ho segueix essent, tal com entenem que ha de ser en una extensió de terreny concedida per l'Administració Pública a una entitat privada per a les activitats que li són pròpies, però que no li regala el terreny, el qual, com a propietat pública que és, ha de servir primerament a l'interès públic i no quedar convertit en un " búnker " on s'ha sembrat el regnat del terror, ja que molts socis que desaproven les actituds del seu President (sobretot pel que fa a la manca d'explicacions respecte als 5.100.000 ptes que anà ingressant al seu compte particular i tenint uns anys en metàl·lic dins la caixa forta del Club -???) no diuen ni pruna per por de ser expulsats i no poder anar a pescar.

8- Recordar, finalment, que abans de tots aquests kafkians esdeveniments, el concessionari del Bar del Club fou sentenciat penalment per coaccions (no volia servir beguda als "dissidents"). Per tant, esperam que els Jutjats actuïn amb coherència durant el procés penal, ja

que no ho fan a la Jurisdicció Civil.

9- Cal dir, al respecte, que l'Auto desobeït reiteradament diu que en Pep Buades i en Damià Verger poden visitar les seves embarcacions, CUIDAR-LES I MANTENIR-LES, cosa que entenem que implicarà l'ús de la grua i demés infraestructura, perquè des de dins l'aigua és molt difícil pintar els baixos de la barca i reconstruir els desperfectes que s'hagin produït durant dos anys. També diu el Magistrat que hem de "guardar exquisita prudència y evitar la confrontación". No entenem què vol dir això: estarem "provocant" els membres de la Junta si duim una camiseta contra l'ampliació?, podem parlar amb la gent o hem de guardar silenci?, podem prendre un refresc al bar on entra i surt tothom o -malgrat l'antecedent sentència per coaccions al regent del Bar- no ho podem fer perquè el President no es senti ofès?.

Per evitar la confrontació no cal sinó ser ciutadans normals i corrents, que és el que hem seguit essent mentre ens han coaccionat al bar, negat la vista del llibre de socis, ocultat informació, "expulsat" sense procediments de cap casta i intimidat (a Pep Buades, provocant una crisi asmàtica al seu fill de 5 anys) i ferit l'honor, ja que no podent anar "els dissidents" a les Juntes Generals, el President diu pestes de nosaltres, sense possibilitat que ningú pugui sentir les dues versions dels diferents fets.

No estaria malament que la Sala també li pregàs al President Sr. Ginard i a la seva Junta Directiva "exquisita prudència en evitar la confrontación".

Per mirar d'agilitzar tot aquest procés, entenent que es tracta d'una qüestió on l'Administració Pública hi ha de prendre part, acudiren a donar-nos suport els Parlamentaris Francesc Antich i Eberhard Grosske, juntament amb Sebastià Serra. Ells comprovaren amb els seus ulls tot els que us venim relatant i mitjançant els grups polítics Parlamentaris, EU, PSOE, PSM i UM, interpel·laran al Conseller de Medi Ambient sobre aquesta flagrant vulneració de drets fonamentals, intentant obligar els organismes pertinents que es pronunciïn sobre la possibilitat real que una entitat privada pugui restringir l'accés a zones usades contínuament per qualsevol transeünt.

"La Cocada": la cultura de la col·laboració aplicada

Malgrat el Sr. Batlle en va fer de les seves, aquest estiu férem la ja tradicional "cocada", anomenada així perquè les primeres vegades consistia en un sopar comunitari de coques salades i dolces. En diverses edicions s'ha anat afegint la música i el ball i enguany ja contractarem al grup "Aria", que agradà a tothom i amb un so de collons (amb perdó de l'expressió).

La "cocada" és organitzada per la nostra associació i la d'Usuaris de Es Mollet amb suport de l'Ajuntament, amb un lema comú "S'Estanyol i Es Mollet són de tothom", i constitueix un exemple de participació ciutadana. Les entitats organitzadores posen la beguda i la música, tots els assistents el menjar. A l'hora de muntar la cosa, compareix gent de per tot, així com al moment de retirar-ho tot.

L'Ajuntament posa les cadires, la il·luminació (que és una manera de parlar, els qui ajudaren ja m'entenen), la corrent elèctrica (val més no entrar en detalls...) i el permís, i aquí sí que cal entrar en detalls. Resulta que la festa s'havia convocat el dia 22 d'Agost. Una insospitable cridada del Sr. Batle demanà amablement que canviàssim la data, ja que coincidia amb les verbenes de Son Bieló, que organitzen l'AVV de Son Bieló i l'Ajuntament, la qual cosa impossibilitava la concessió dels medis sol·licitats, ja que òbviament no podien ser a dos llocs a la vegada. Consultada la Comissió de festes de la nostra Associació, en principi, no va parèixer obstacle que es celebrassin ambdós events el mateix dia, i en aquest cas, nosaltres llogaríem un grup electrògen.

En una altra conversa telefònica, el Sr. Batle va interpretar aquesta decisió com una provocació carregada d'algun tipus de mala intenció que en absolut existeix de la nostra part, ja que s'havia organitzat tot i contractat un grup musical per dia 22 desconecent la coincidència amb les verbenes de Son Bieló, essent la complexitat organitzativa el que pesava a l'hora de no voler, en principi, canviar de dia i entenen, per una altra banda, que resultava incongruent aquesta coincidència entre festes de veïns, com aquell que diu, del mateix indret.

Una nova consulta a la Comissió va conduir a transplatar tots els plans cap al dia 15 d'agost de 1998, una vegada constatat que el grup musical disposava d'aquesta data, així com el servei de bar i les geleres i demés infraestructura al nostre càrrec. Per això, afortunadament, coincidí una nova cridada telefònica al Batle informant-lo d'aquesta decisió amb el seu escrit de dia 22 de juliol

on es reiterava la petició de canvi de dia, demostrant ambdues parts de manera simultània l'ansia de consens i enteniment, tot i que l'escrit del Batle incorporava l'amenaça de negar-nos el permís si no canviàvem de dia.

En una d'aquestes converses, el Batle deia que érem uns provocadors i que l'any passat ja coincidiren les dues festes i hi va haver molts problemes. Nosaltres no en sabíem res i, en tot cas, el raonable hagués estat posar en contacte les dues associacions per actuar amb antelació.

Seguim sense entendre per què li preocupen coses així al Sr. Batle i, en canvi, tot l'assumpte de les llistes negres al Club no l'afecta, quan la Corporació Local hauria de ser la primera preocupada. Per tant, no s'ha d'estranyar que aquest escrit anual que anomen "estropeig" inelogui sempre una profunda crítica a les parts i quarts que es fan. Seguim, any rera any, sense entendre que un Consistori afavoreixi sempre la privacitat, les conductes segregadores, envers de cercar la cultura de la col·laboració.

... I ja acabam aquest rossegall. Sé que és llarg, massa llarg, però la nostra associació necessita contar un cop a l'any al poble de Llucmajor com van les coses a S'Estanyol, agraint a "De Pinte en Ample" l'espai que ens brinda. I ens despedim i oferim tot el nostre ajut per vigilar d'aprop aquest cinturó urbanístic de 86.000 habitants que ens volen endosar, l'ampliació del port, etc. perquè de tots és sabut que a les pancartes dels moments calents hi deia "NO MÉS CIMENT". ♦

TELYCO

LLUCMAJOR

Grupo Telefónica

Alta de Líneas Telefónicas.

Teléfonos Básicos, Inalámbricos, Contestadores.

Teléfonos Móviles.

Fax (papel térmico y normal).

Centralitas telefónicas.

Contratos de Mantenimiento.

Venta y Reparación de Equipos Telefónicos.

Distribuidor Oficial:

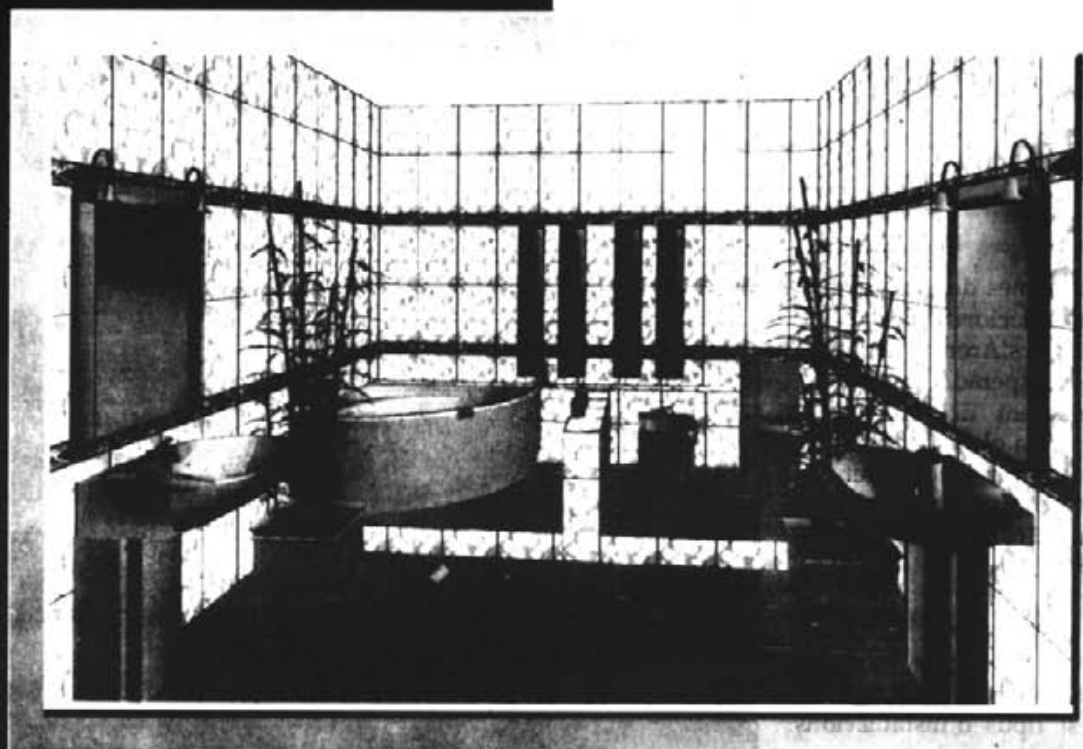
Moviline

Movistar

C/. Antonio Maura, 57 Bajos. - 07620 LLUCMAJOR - Tel. / Fax: 12 10 83
C/. Reyes Católicos, 33 - 07007 Palma - Tel.: 27 34 06 - Fax: 25 02 71

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Testimonis documentals de la nostra història

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

(XVI) La nova Església Parroquial (1838)

Com a institució, l'Església de Sant Miquel Arcàngel, de Lluçmajor, és la precursora del nostre poble que, de parròquia rural, passà a ésser parròquia vilatana. Dins l'alqueria, la capella dedicada al patró, l'Arcàngel Sant Miquel, era regida pel rector Berenguer, set anys després d'haver-se adjudicat les terres de domini reial al cavaller Ramon Sant Martí. El 1248 Innocenci IV acollí l'Església mallorquina sota la protecció de Sant Pere de Roma i l'any 1285 la Universitat de la nostra vila elegí els Síndics per retre homenatge al Rei Anfós III d'Aragó. L'any 1300 el Rei Jaume II de Mallorca comprà l'alqueria a Jaume de Sant Martí i ordenà l'erecció jurídica de la vila.

El cos de Jaume III, escapat i mort a la batalla de Lluçmajor l'any 1349, fou dipositat dins aquella capella i el rei Joan el Caçador, hoste de la nostra vila, després de la seva mort hi fou objecte d'una solemne missa exequial, l'any 1396. El taumaturg Sant Viçens Ferrer predicà a la nostra feligresia entre els anys 1413-1414 quan precisament s'edificava la segona església parroquial. La seva façana restaria en peu fins l'any 1818, data en que s'aixecà el creuer de l'actual grandios temple que ens han llegat els nostres avantpassats. El rector Eviñent en començà l'obra, la construcció del qual durà uns 75 anys, des de la intervenció de Fra Miquel de Petra, com a visurador, passant per Isidro González Velázquez fins a Joan Sureda.

L'Arxiduc Lluís Salvador diu que després de la Catedral de Mallorca, l'Església Parroquial de Lluçmajor és la més gran de l'illa i Josep Maria Quadrado es refereix precisament a la raó de la seva magnificència arquitectònica, quan fa present els crulls que hi apareguren i la gran elevació dels murs a fi que per damunt els finestrals poguessen aixecar-se, mitjançant arcs, els corresponents contraforts exteriors. Els autors dels treballs inicials ja havien mort quan l'any 1814, trobant-se eventualment a l'illa un famós arquitecte de la Cort,

se li va encomanar el difícil remei i aquest era González Velázquez, un dels trenta mil refugiats que havien fugit dels francesos durant la Guerra de la Independència.

El gran temple era interromput a la porta principal, davant la qual havia de construir-se un pòrtic d'ordre jònic i a l'interior la columnata del Cor. L'any 1838 l'arquitecte Joan Sureda es feia càrrec de la continuació d'aquella empresa colossal i encara que era present la necessitat d'una harmonia d'estils i detalls constructius, la va haver d'innovar el seu fill Antoni per la penúria de les aportacions i la imperiosa necessitat d'acabar aquella obra tan arriscada com formidable.

Transcrivim a continuació el text de la carta de l'arquitecte Joan Sureda del 6 de desembre de l'any 1838 amb la qual promet que, sota la seva direcció, pot quedar un temple dels més elegants de l'illa i una obra tan perfecta que la posteritat i la intel·ligència contemplaran com un avançament de l'art en aquesta època.

Magco. Señor,

Cumpliendo con el encargo que Vra. Magna. se ha servido confiarme consecuente á que, vistos los diferentes planos que se han tirado para la obra de la Iglesia Parroquial de esta Villa, emita el dictamen que considere mas conveniente, relativo al modo

de continuar la obra, teniendo presente el caracter de ella y la economía de que sea susceptible, á fin de que merezca la aprovacion de la competente autoridad, he pasado al memorando Pueblo, y habiendo medido, examinado y reconocido muy detenidamente cuanto se previene, debo informar á Vra. Magna., que si aparece por los antecedentes, que la primitiva obra carecio de plano científico para su direccion, no obstante, merced á la acertadísima delineación de los planos de conciliacion, que al intento levantó, con la maestria que le es tan característica al recomendado Profesor de Arquitectura D. Isidro Velázquez, sacando de sus primitivos defectos un partido tan feliz, que por dichos planos puede quedar un templo de los mas elegantes de esta Isla y obra tan perfecta que la posteridad é inteligencia mirará como adelantos del arte en esta época. Por todo lo cual soy de parecer que la direccion que debe adoptarse en su prosecucion, es seguir escrupulosamente los planos indicados, pues que ellos reunen el ornato que se requiere y la mayor economía. Y si al presente ya se halla, por el estado de la obra, interrumpido; es solamente en la puerta principal de dicho Templo, en el cual debía construirse un portico de orden Jonico y puede aun conciliarse, construyendose un atrio para la entrada del Templo, y á lo superior de él la Tribuna Magna ó Coro del modo que queda diseñado por Velázquez y todo lo demas arregladamente á dichos Planos. Debo ademas hacer presente que la continuacion, segun el curso de economía, debe empezarse por la construccion del lienzo de la Columnata del Coro y puertas interiores del atrio, y adarajar unas grietas que se han abierto en los muros del crucero en ambos costados del Templo.

Esta obra, Magco. Señor, si se vé su complemento, hara honor á cuantos tengan intervencion en su promocion.

Dios gue. á Vra. Mag^a. ms. as. Palma 6. Diciembre de 1838. Juan Sureda (rubricado)

Al Magnifico Ayuntamiento y obreria de la Villa de Lluçmajor.

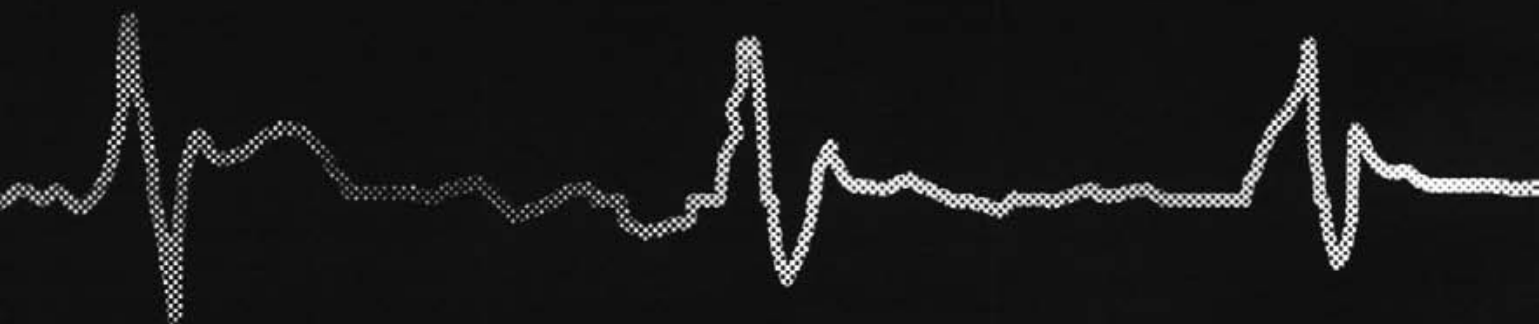
AMLL, SM-CARPETA DE CONFARIES ♦

NIVELL D'ACTIVITAT CEREBRAL

MIRANT LA TELE

LLEGINT

Mantén el cervell en forma.

Llegeix

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Educació, Cultura i Esports

La cuina tradicional

Antònia M. Bonet

Amb el bon temps, les trobades familiars o d'amics son freqüents i multitudinàries, aleshores, un "buffet" facilitarà als anfitrions l'agradable i laboriosa tasca d'obsequiar els convidats. Els plats apilats a l'esquerra del "buffet", donaran sortida a la correcta utilització o itinerari a seguir. Així, començant per l'esquerra ho disposarem donant prioritat als peixos i les seves guarnicions, els ous, amb totes les variants (truita de patata, farcits, remenats, etc.) Seguiran les verdures, ja sigui en forma d'amanides o en preparacions en calent (tumbet, albergínies farcides, etc.) acabant pels embotits i les carns i les salses que l'acompanyen.

Les següents receptes poden resultar útils per aquestes ocasions.

Amanida de pebres vermells torrats

- 8 pebres vermells torrats, pelats i trossejats.
- 4 ous durs, xapats en dos.
- 1 llauna de tonyina.
- 6 filets d'anxova dessalats.
- 16 gambes, bullides i pelades.
- 1 ceba blanca trinxada finament.

Disposarem tots els ingredients dins una ensaladera i els cobrirem amb: un all picat dins el morter, sal i oli d'oliva en abundància. Aquest plat millora notablement si li afegim daus de rap i crustacis, prèviament bullits.

Salpicón

A un trampó, tallat a trossos més petits que de costum hi afegirem musclos cuits al vapor, sense les closques, gambes pelades i pop bullit i trinxat uniformement.

Amanida d'alvocats

- 2 alvocats pelats i trossejats.
- 300 g. de coes de gambes, bullides i pelades.
- 1 llauna d'espàrrecs blancs igualment trossejats.
- 6 ous durs trinxats.
- 2 dl. de maonesa molt espessa i perfumada amb vinagre

de Xerès.

Mesclau-ho i presentau-ho.

Conte breu i futurista

Hi hagué un temps, a una illa al bell mig de la Mediterrània, on els seus indígenes, al llarg de nombroses dècades, gaudiren de prosperitat i bon nom. De tots els indrets del món, arribaven a l'illa viatgers amb ganes de sol i platja. Havien escollit aquell lloc, sabedors que hi trobarien tot el necessari per a les seves precioses vacances. Uns, repetidors, amb anys d'experiències anteriors i d'altres enllepolits pels reclams turístics, acudien al petit paradís que els donava, complaent, tot el millor. Allà hi convivien, plàcidament, les riuades d'estrangers, vermells al màxim per l'exposició exagerada al sol, amb la idiosincràsia dels pobladors autòctons. Tot rodava amb un mateix eix. L'afluència massiva de turistes aportava un cabal suficient per passar l'hivern; la falla de La Fontaine referent a formigues i cigales es feia realitat; però... la construcció es va fer massiva, a poc a poc s'adonaren que, a molts llocs, vorera de mar, blocs d'habitatges i hotels, vertaders murs de ciment quasi tocant l'aigua, actuaren de murada, substituïnt els pins i penyets. Les tones i tones de fers s'acumulaven per falta de previsió. Els talls d'electricitat es feren freqüents. Les autoritats enfolliren; no donaven abast a resoldre els problemes, que altra vegada, per falta de previsió es presentaven; es barallaven entre si. No es va saber mai si per eludir responsabilitats o be per atendre el suposat benestar del poble. La greu situació arribà al límit quant, a causa de les contínues, molestes i desesperants "vagues" a l'aeroport, els turistes, única font d'on rajava la riquesa, deixaren de venir...

Tot escassejava, s'acabaren les viandes exquisides, l'opulència deixava pas a la manca i ressorgí amb força, com Au Fènix, l'invent illenc, el "pa amb oli" predilecte dels paladars del país, sortit de les profunditats del temps, per convertir-se en Manà, en tauló salvador d'aquell naufragi. ♦

LANTRA GLS Diesel - 2.069.000 PTA.

HYUNDAI

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS

C/ Antoni Maura, 50 - Tel. i Fax: 971/66 14 72

Llucmajor

Sa penya d'és falcó

- Les declaracions de terrenys d'"interès social", teòricament es feren per, en cas de necessitat, no s'hagués de canviar el pla urbanístic d'un poble o d'una comunitat i per tal de poder edificar en una zona on no era possible. Això es reservava per a casos molt puntuals i per a coses d'interès nacional, provincial o municipal. L'experiència, almenys als llucmajorers ens ha ensenyat que les coses per aquestes contrades no van així. Les declaracions d'interès que s'han fet no han estat per construir depuradores o centrals elèctriques, hospitals o alguna cosa d'interès comú, sinó per beneficiar un col·lectiu de socis, ben reduït, i en qualque cas, quasi només per una persona determinada.

- La primera declaració que al falconet li ve a la memòria fou la de l'"Aquacity", un negoci muntat per uns accionistes que tenien el mateix interès social (llocs de treball) que qualsevol altra empresa, i que aviat cresqué i es convertí en restaurant, lloc de ball, de noces, comunions, casting... i no s'hi va fer una benzineria perquè hi hagué problemes.

- Després vengué son Antelm. L'hospital amb banys termals on els pacients viurien en bungalows (res d'hotels alts que espenyarien el paisatge de la Marina), regarien amb aigües depurades, per no salinitzar les del poble (els forats d'extracció de les aigües de Llucmajor i les del golf estan a uns centenars de metres de distància però les continuen emprant). En què ha acabat la cosa? Bungalows, hotel, dos camps de golf, i de l'hospital, ja ni se'n parla.

- La declaració d'interès social dels terrenys de davant son Verí per fer-hi un circuit per corregudes de cotxes i/o motos, era una cosa ja proposada per Rabasco en temps que el PSOE governava a Llucmajor. No es va autoritzar. Quan va entrar el PP la cosa ja fou viable. Llum verda per construir un circuit on només hi ha certa gent els dissabtes i diumenges i on, per entrar s'ha fet una semirotonda, que és una trampa mortal per a qui va per la carretera. És això d'interès social, o d'interès per a una societat anònima? És ben possible que això, amb una excusa o una altra, ho vegem urbanitzat. A més, a la societat en general el que li dona és un renou infernal que se sent des de la serra de Galdent i els que pujam de s'Arenal al poble trobam uns reflectors que dificulten la visibilitat, perquè et peguen de front.

- El tercer cas fou el que com l'anterior aprovà el PSOE declarant unes quarterades de darrera la fusteria dels germans Mòjer (cal recordar que aquesta fusteria es construí en temps del batle Ramon en zona rústica). Els socialistes, en premi al bon compliment de les ordenan-

ces municipals en matèria urbanística per part dels propietaris els va premiar declarant-los d'interès social els terrenys encara no edificats. Què hi faran? No ho sabem. Què han fet? Un bon negoci particular per interès de la Societat Anònima.

El que troba el falconet és que posats a afavorir un empresari ho haurien d'haver fet també amb els altres de la zona. O és que els seus negocis no són d'interès social?

- I parlant de concessions, la de la construcció del Club Nàutic de s'Estanyol. Si el PP no guanya les eleccions, amb l'acte de presència simbòlic que feren el president de la comissió de Medi Ambient, Francesc Antich; el coordinador general d'EU, E. Grosske i el dirigent del PSM i regidor de l'Ajuntament de Palma, S. Serra, és ben possible que, a més de les dificultats de caire legal que han sorgit, perdin l'especial col·laboració i el suport que els dispensa el Govern i el batle Gaspar.

- La remodelació de la plaça, estèticament ha estat bona però segons diuen els que ho han vist, a l'hora de triar les rajoles no tengueren en compte que s'hi havia d'instalar el mercat i a l'hora de la neteja hi ha dificultats i les rajoles queden brutes.

- El bon costum que tradicionalment tenen els cafeters els dies de Santa Càndida i de la Darrera Fira de donar beure als Caparrots i Gegants, a més dels xeremiers encara s'usa en alguns llocs. Segons ha sentit comentar el mussolet, el propietari del bar "Pepe", fa extensible la convidada també als músics que acompanyen el cercaviles pel poble en dies tan assenyalats, alegrant la caminada dels sonadors. I és que és tan agradable, en certs moments, un tassó d'aigua fresca pel cos i com és de gratificant una consideració d'aquest tipus per a l'esperit.

- Per alguns carrers de la ciutat han posat nova il·luminació; han penjat unes cassoles d'alumini que són un mal-te-toe-pesta. És ben segur que als que les triaren el cap els degué fer fum, per decidir-se per això. Del pas que anam a cada carrer seran diferents i si és un carrer llarg n'hi haurà de distintes classes.

Seria convenient que el batle fes qualque volta pels pobles de l'interior (per exemple Algaida) i es fixàs que en un poble només hi ha la plaça on es puguin posar fanals de fusa. ♦

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

Esports

Tennis

Pedro Clar, Campió del Masters Illes Balears

C. Font

Com havíem comentat el passat mes de juny, el jove tennista aleví Pedro Clar Rosselló, va participar en el torneig "GAMO SPORTS" del circuit NIKE a Madrid en el qual va quedar classificat en quarts de final; després es va traslladar a Sevilla per jugar el Torneig "COPA CAMPANAL" del mateix circuit NIKE.

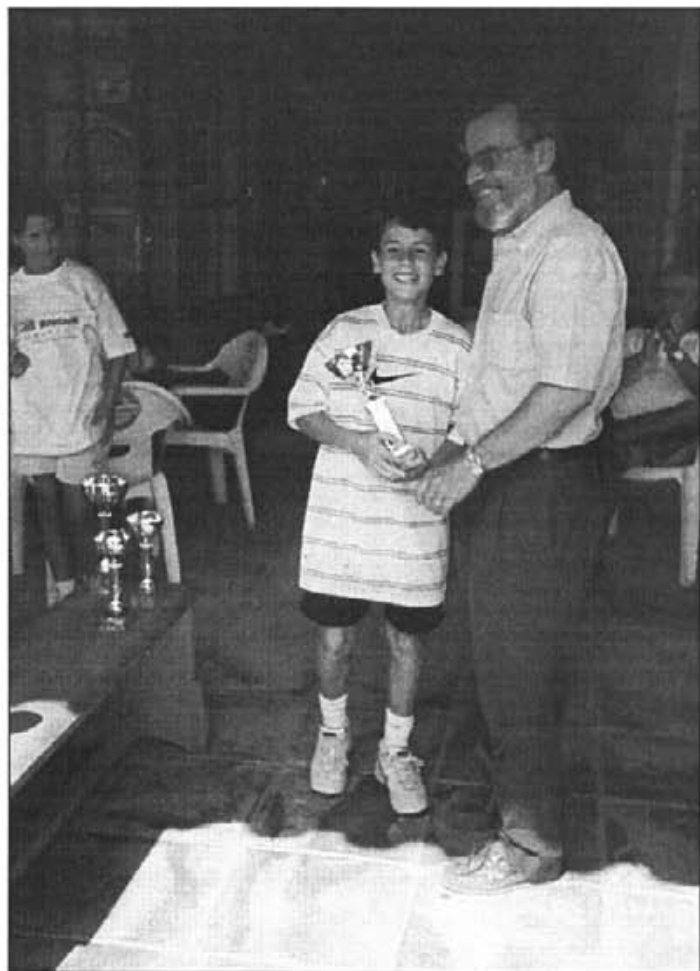
Durant el mes de juliol va participar al CIRCUIT ILLES BALEARS i va quedar campió de la seva categoria aleví, en els torneigs dels clubs Tennis Grna platja i Tot Tennis Illes Balears, on va quedar classificat al mateix temps per jugar els MASTERS ILLES BALEARS.

Al mes d'agost va viatjar a Barcelona per participar en els torneigs de Vilafranca del Penedès i de Terrassa i va quedar campió i subcampió respectivament. Al mateix temps va entrenar al CAR (Centre d'Alt Rendiment) de Sant Cugat.

De tornada a Mallorca va jugar el Masters Illes Balears i es va proclamar campió aleví dia 22 d'agost. A continuació va jugar el XIV Trofeu memorial Jordi Mut en el Mallorca Tennis Club i va fer campió en les categories d'aleví i d'infantil.

En el moment d'escriure aquesta ressenya en Pedro és a Bilbao on participa en el circuit NIKE que se celebra en aquesta ciutat. Des d'aquí li desitjam tots els èxits i en propers números us mantendrem informats.

Enhorabona, Pedro i endavant! ♦

**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

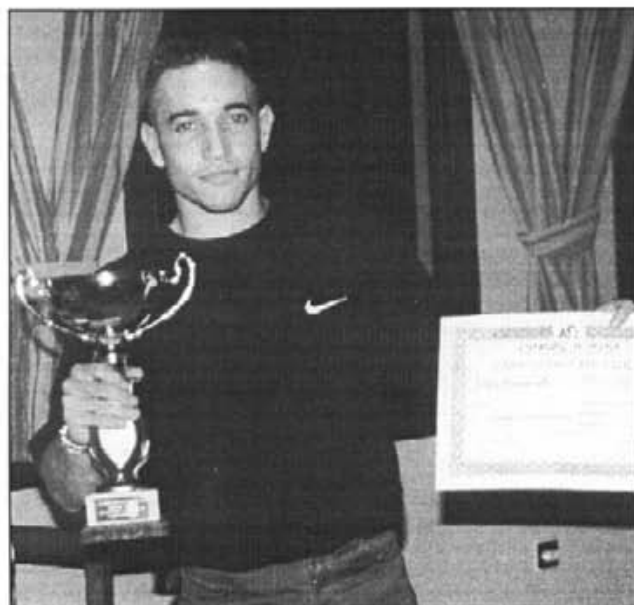

ALEVINS II REGIONAL
TEMP. 1997/98

Guixotxa

Primer campionat de força

Al capvespre del divendres dia 26 de juny va celebrar-se a les instal·lacions del Gimnàs "A Punt", el Primer campionat de Força, celebrat a Lluçmajor, sota les normes de la federació internacional de Power-Lifting, disciplina espor-

tiva que està en expansió, ja que s'hi mesclen atletes d'halterofília i de fisioculturisme en una sèrie d'aixecaments que tracten de mesurar la força de zones específiques del cos, d'aquesta manera existeixen tres exercicis:

- PRESS BANCA: força del tren superior.
- PES MORT: força de lumbar i d'esquena.
- "SENTADILLA": força del tren inferior.

La qual cosa possibilita la classificació per exercicis i una altra d'absoluta, resultat de la suma de puntuacions en cada exercici.

Una altra peculiaritat dels campionats de Power-Lifting (o de força) és la possibilitat de competir sense categories o pesos, ja que hom disposa de fórmules correctores que permeten comparar atletes de diferents pesos amb els aixecaments respectius, la qual cosa fa que la competitivitat sigui encara més gran.

En aquesta ocasió es va comptar amb la participació de 16 atletes, tots amb possibilitats d'aconseguir el triomf. Finalment les classificacions obtingudes varen ser aquestes:

MODALITAT PRESS BANCA

- 1r. Blai Martorell
- 2n. Leo Torrano
- 3r. Llorenç Grimalt

MODALITAT PES MORT

- 1r. Juanjo Garcia Trujillos
- 2n. Blai Martorell
- 3r. Bernat Llabrés.

Guanyador absolut: Juanjo Garcia Trujillos, que amb un pes corporal de 61,500 kg. va aconseguir aixecar 82,5 kg. Press Banca i 165 kg. Pes Mort.

Com a final de campionat, es va organitzar un sopar de clausura, on es va fer entrega dels trofeus i diplomes, junt amb lots de suplementos nutricionals esportius aportats per diverses cases comercials, a qui donam les gràcies per la col·laboració. ♦

40

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Fortí)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

SPORTS

ca'n salom

Sabates

Infantil i juvenil

(Talles 18-40)

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Lluçmajor

Entre noltros

Naixements

- Maria de Gràcia Huguet Pau, filla de Miquel i Àngels, nasqué el 6-7-98.
- Bàrbara Ferrando Antequera, filla de Gabriel i Maria Concepció, nasqué l'11-7-98.
- David Abinaretta Fuentes, fill de Diego i Rosa, nasqué el 9-7-98.
- Jesús Domínguez Gualda, fill de Jesús i Maria Lluïsa, nasqué el 22-7-98.
- Joan Josep Maqueda Cantero, fill de Joan Antoni i Josefa, nasqué el 27-7-98.
- Patrick Francisco Fernández Rosén, fill de Francisco i Lisa, nasqué el 25-7-98.
- Jaume Rubí Grimalt, fill de Sebastià i Petra, nasqué el 17-7-98.
- Rafel Marc Florit Butcher, fill d'Antoni i Pamela, nasqué l'11-7-98.
- Anaïs Noemí Levas La Cour, filla de Josep Àngel i Michaba, nasqué el 3-8-98.
- Aina Ginard Pérez, filla de Mateu i Maria Magdalena, nasqué el 3-8-98.
- Magdalena Matas Fuster, filla de Pere i Magdalena, nasqué el 5-8-98.
- José Antonio Díaz González, fill de José i María José, nasqué el 6-8-98.
- Bàrbara Mòjer Llabrés, filla de Llorenç i Iolanda, nasqué el 10-8-98.
- Aida Risueño Mesquida, filla d'Àngel i Ester, nasqué l'11-8-98.
- Adrià de Prada Moyà, fill de Celestí i Soledad, nasqué el 10-8-98.
- José Luís Barbero Cerdán, fill de José Luís i Maria del Carme, nasqué el 14-8-98.
- Lourdes Maria Canals Payeras, filla d'Antoni i Maria Lourdes, nasqué el 16-8-98.
- Catalina Salom Miralles, filla de Miquel Àngel i Catalina, nasqué el 2-8-98.

Matrimonis

- Miquel Ginard Julià i Miquela Cànaves, es casaren el 23-5-98 a l'Església de Sant Bonaventura.
- Alejandro Oramas Iglesias i Cristina Torres Montoya, es casaren el 26-6-98 al Jutjat de Pau.
- Eloy Hernández González i Esperança Maria Llompart Trobat, es casaren el 23-5-98 a l'Església de Sant Bonaventura.
- Ramon Mas San Juan i Antònia Cabrera García, es casaren el 13-6-98 a l'Església de Sant Bonaventura.
- Manuel Pérez Pazos i Margalida Carballo Riveiro, es casaren el 3-7-98 al Jutjat de Pau.
- Damià Gelabert Puigserver i Maria dels Angels Matas Viladona, es casaren el 6-6-98 a l'Església de Sant Bonaventura.

- Gabriel Angel Ferriol Camps i Paula Vallcaneras Morro, es casaren el 23-5-98 a l'Església de Ntra.Sra. de Gràcia.
- Guillem Servera Andreu i Antònia Salvà Adrover, es casaren el 4-7-98 a l'Església de Sant Bonaventura.
- Fèlix Moreno Maroto i Cornelia Cécile Winzer, es casaren el 28-7-98 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Carlos Linares Juárez i Maria Mut Garau, es casaren el 4-7-98 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Pere Pol Morro i Margalida Artigues Fullana, es casaren el 20-7-98 a la Parròquia de Sant Miquel.
- Vicenç Josep Marí Gómez i Coloma Monserrat Trobat, es casaren el 17-7-98 al Jutjat de Pau.
- Fernando Pariente Ricom i Maegorzata Katarzyna Beachucinska, es casaren el 17-7-98 al Jutjat de Pau.
- Joan Llull Axartell i Isabel Pedregosa Dorado, es casaren el 4-7-98 a la Parròquia de Sant Miquel.
- Jaume Garau Oliver i Catalina Villalba Oliver, es casaren l'11-7-98 a l'Església de Ntra.Sra. de Gràcia.
- Jesús Moreno Ramírez i Juana Moscoso del Cabo, es casaren el 31-7-98 al Jutjat de Pau.
- Salvador Morell Bortone i Caterina Mas Ferrà, es casaren l'1-8-98 a l'Església Ntra.Sra. de Gràcia.
- Joan Perelló Salvà i Francisca Bauzá Marí, es casaren el 28-7-98 a la Parròquia de St. Miquel.
- Andreas Dominique Arens i Petra Forst Hövel, es casaren el 19-7-98 a l'Església de Ntra.Sra. de Gràcia.

Defuncions

- Margalida Isern Bover, morí el 30-6-98 als 74 anys.
- Juliana Marín Juliana, morí l'1-7-98 als 88 anys.
- Margalida Rosselló Adrover, morí l'1-7-98 als 88 anys.
- Andreu Tomé Alonso, morí el 27-6-98 als 62 anys.
- Sebastià Moragues Salvà, morí el 12-7-98 als 62 anys.
- Ronald Hiemstra, morí el 16-7-98 als 35 anys.
- Rafel Fiol Julià, morí el 25-7-98 als 70 anys.
- Aina Maria Oliver Mut, morí el 25-7-98 als 67 anys.
- Sebastià Barceló Barceló, morí el 28-7-98 als 91 anys.
- Antònia Mascaró Adrover, morí l'1-8-98 als 84 anys.
- Magdalena Salvà Clar, morí el 5-8-98 als 83 anys.
- Manuel Morillas Yeste, morí el 2-8-98 als 72 anys.
- Isabel Pol Quetglas, morí el 5-8-98 als 88 anys.
- David Nelson Remache Remache, morí el 2-8-98 als 23 anys.
- Esclavitud Pastor Sandín, morí l'11-8-98 als 78 anys.
- Antònia Luís Martí, morí el 15-8-98 als 78 anys.
- Elfriede Neubauer, morí el 17-8-98 als 84 anys.
- Cànida Puig Llompart, morí el 16-8-98 als 82 anys.
- Joana Pons Sastre, morí el 19-8-98 als 93 anys.
- Joan Marí Ferrer, morí el 20-8-98 als 85 anys.
- Simó Alba Colom, morí el 27-8-98 als 80 anys.
- Antoni Amer Montaner, morí el 29-8-98 als 65 anys. ♦

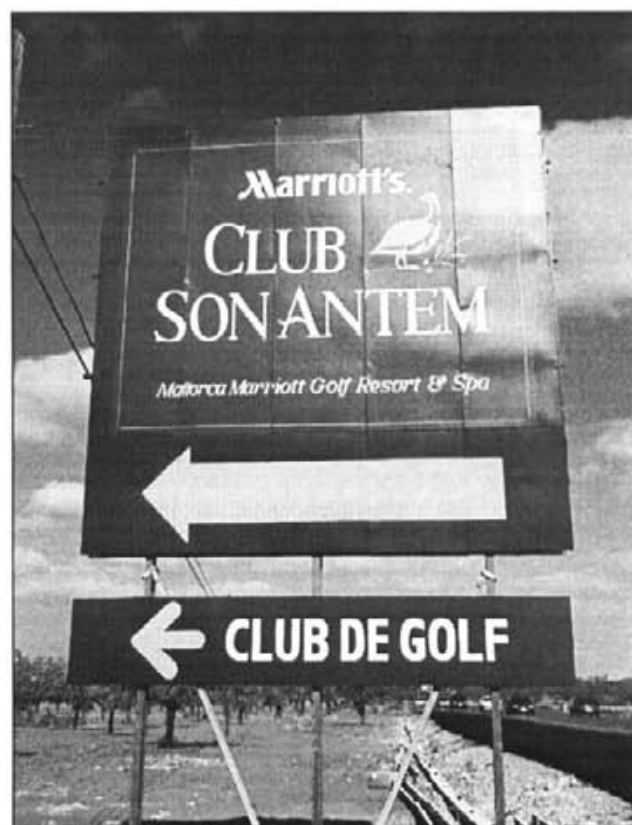
6 Colors derivats del Blau

Llorenç Mascaró

Solució del mes passat

- Fiji	- Marqueses	- Malta
- Tahití	- Filipines	- Japó
- Tonga	- Austràlia	- Formosa
- Samoa	- de Pasqua	- Salomon

El PSOE ho declarà d'interès social, en Pep d'es Clot ho gestionava. Havia de ser un centre geriàtric amb un camp de golf i uns bungalows. El PSM (M. Garcies) deia que seria una urbanització encoberta. El PP s'abstingué.

Governa en Gaspar. Aturen les obres. En Tomàs Garcies, a un plenari, oferia, en nom de l'empresa, 200 banyes gratuïtes per als llucmajorers. S'arriba a un acord, no s'han de pagar indemnitzacions. El PP aprova la modificació del pla i permet construir un hotel. El negoci (atemptat ecològic) s'ha consumat. I per si qualcú ho dubta, que hi vagi a prendre un bany d'aigües termals o, simplement, que miri la diferència entre el vell i el nou cartell anunciador. ♦

42

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

COSMETICA
PERFUMERIA
REGALS
ROBA INTERIOR

Infants, home i dona
Cursos de Brodats Artesans

C/. Major, 101 - Tel. 12 01 34 - Lluçmajor

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)
Pediatria
Cardiologia i Aparell Respiratori
Otorrinolaringologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Cirurgia Vascular
Neurocirurgia
Cirurgia Plàstica i Reparadora
Nutrició i Dietètica
Ginecologia i Obstetrícia
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9'00 h.
a les 21'00 h.

Clínica Dental
Ortodòncia
Maxilo Facial
Psiquiatria
Psicologia
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X. Radiologia ...
Podologia
Centre Auditiu

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD - MEDIFIATC
GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - PREVIASA - SANITAS - VITALICI - L'ALIANÇA - WINTERTHUR
L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426

SYP

SERVEI I PREU

***Amb la remodelació del local
els oferim els Serveis
de forn de pa i peix fresc***

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

Rubí Automòviles Llucmajor, S.L.

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

*Bienvenido
al nuevo Golf.*

Ofrecer las más modernas medidas de seguridad ha sido otro de los grandes objetivos a la hora de crear el nuevo Golf.

AUTO - ELECTRIC
Barceló
S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

Ronda Ponent, 26 - Tel. 66 01 70

El primer servei Bosch es va fundar a Hamsburg l'any 1921. I ja el 1930 existien 2.750 serveis a 78 països del món. Actualment existeixen 10.000 serveis a 121 països.

Recanvis originals amb la garantia del recanvi i mà d'obra

Mecànica en general.
Especialitat en electrònica.
Injecció gasolina.
Frens ABS i ASR.
Direcció.
Amortiguament.
Aire Condicionat.

